

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

NUM. 19 - DESEMBRE DEL 1981

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

NADAL
81

"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

S U M A R I

- 1 - Portada: Gaimerjo
- 3 - Pòrtic
- 4 - Presentació Avanç de les Normes Subsidiàries
- 5 - Apunts d'Urbanisme, per Miquel Vendrell i Deulofeu
- 6 - Coses del poble
- 7 - El Ple
- 8 - Cloenda de la 1.ª Mostra de Teatre
- 9 - Novament: "Els Pastorets"
- 11 - La pèrdua del nostre patrimoni cultural popular, per Pere Solà i Gussinyer
- 12 - Recordant un ans d'ahir, per en Tià
- 13 - Mostra/recull de contes ecològics per "La Fulleraca"
- 14 al 16 Nadal: Religió? Tradició? Comercialització?
- 17 - Freda nit de Reis, per Margarida de Cabo
Nadal de Déu, Nadal dels homes, per Jaume Gabarró, Monjo de Solius
- 18 - Poesia: Bocí de l'aprenent, per Ll. Ventura
Nadalenques d'en Pepitu Camós, per en Tià
Quietud del Mar, per Josep Calvet
- 19 - Cristianitzar Llagostera, pel Sector Crític
- 21 - La necessitat de millorar el nostre entorn, per X. Ventura
- 22 i 23 Petites Obres d'Art
- 24 - Concurs Cultural Infantil, per Ll. Ventura
- 25 - Acudits d'en Ramon
- 26 - Portaveu dels lectors: "Bon dia Llagostera", per Cantaciar
- 27 - Temps i Coses. Inventors: "Nitu Xel", per P. Parés C.
- 28 - Escacs, per Jave
- 29 - Esports
- 30 - Ni mar, ni muntanya,... per jvb
Mots encreuats

El Butlletí de Llagostera us desitja PAU, AMOR I FELICITAT

Col·lectiu
de Redacció

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Arnadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, desembre del 1981 "BUTLLETI DE LLAGOSTERA"
Núm. 19

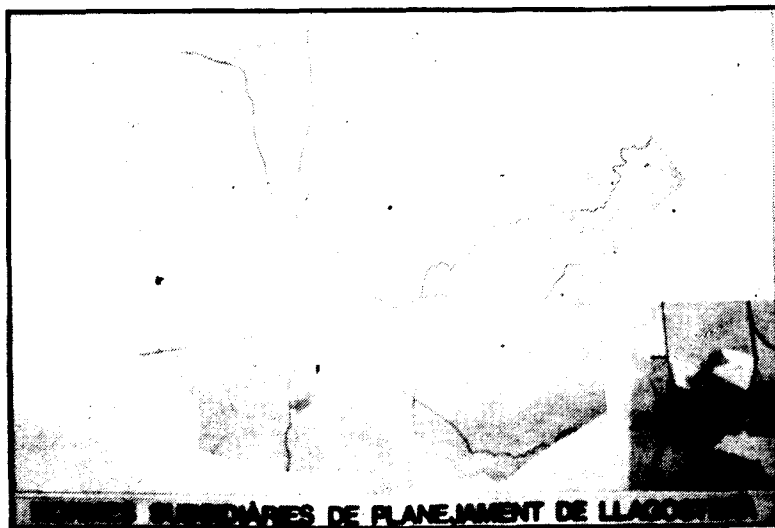
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció Editat per: L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà Dipòsit Legal: GE-300-1980

NORMES SUBSIDIÀRIES

PRESENTACIÓ DE L'AVANÇ

El passat 25 de novembre, dimecres, a les vuit de la tarda, a la sala d'actes de l'Ajuntament, l'equip redactor de les Normes Subsidiàries del Planejament Urbanístic de Llagostera, dirigit pels arquitectes Josep M.^a i Manuel Falcó i Huguet, amb els advocats Josep M.ª Congost i Colomer i Josep Pi i Marquès, l'enginyer agrònom Ricard Danés i Ribalta i el geòleg Felip Mateu i Ibars, just a l'any d'haver-los estat adjudicades (21-11-80), van presentar al nombrós públic assistent, l'avanç de les Normes, després d'haver estat estudiades pels tècnics i comissions locals, i ésser enviades al coordinador de la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat. Després d'aquesta exposició al públic, segueix un termini de 30 dies (a partir de la inserció en el B.O.P.) perquè les persones interessades puguin aportar els suggeriments i/o possibles alternatives.

Aquest plànol és el més important de l'exposició ja que classifica el tipus de sòl.

La sessió la va obrir amb un breu parlament el batlle Josep Codina. El primer punt de la reunió va ésser explicar per què no es feia la delimitació del casc urbà (com s'havia acordat en la primera conferència el 16-6-81). Es va veure que era un treball gairebé paral·lel (cosa que en aquella reunió es va insinuar, però semblava com si algú tingués especial interès en accelerar el procés). Seguidament l'advocat Pi, va explicar els criteris que imposa l'article 125 de la Llei del Sòl, puntualitzant que

"el que es vol, és que la gent pugui opinar".

Josep M.ª Falcó va fer un repàs de tota la base informativa que han recollit per desenvolupar el treball, començant amb un comentari històric, amb els íbers, fins als anys 1920, quan la recessió de la indústria surera. Geologia, climatologia, estudi de la població, activitats professionals, equilibri de la població, infraestructura, abastiment d'aigua, equipaments, serveis d'interès públic i social, comercials, culturals, recreatius, etc.

Manuel Falcó va parlar de l'estructura urbana, tot diferenciant tres zones: Casc Antic, Eixample, Part Nova. Va explicar els tres tipus de sòl: urbà, urbanitzable i no urbanitzable (que l'amic Vendrell desenvolupa més extensament en aquestes planes), i els criteris que s'havien seguit per qualificar els terrenys. Es va extendre llargament quant al sistema a seguir per protegir, mantenir, millorar, organitzar, etc.

URBANITZACIONS:

Un punt molt important d'aquestes Normes és l'estudi que hi ha de totes les urbanitzacions i quina és la seva situació actual tant legal com real. Definitivament legalitzada no n'hi ha cap. Només "La Canyera" té el Pla Parcial aprovat condicionalment. "Can Gotarra" està pendent de recurs al Tribunal Suprem. "Mas Aymerich" (la major part de Santa Cristina) té l'aprovació inicial del projecte. La resta: Llagostera Residencial, Mont Rei, Selva-Brava, Font Bona, Can Serra, Can Duran, Mas Pijuan, de moment estan denegades. A més a més, han estat presentats a l'Ajuntament sense tenir cap aprovació fins al moment, els següents Plans Parcial: "Puig del General", "Mas Sureda", "La Mata" i "Aeròdrom de Llagostera". També hi ha un pla especial d'ordenació per a la Plaça de Catalunya.

AERÒDROM:

El tema de l'Aeròdrom de Panedes, que d'antuvi semblava un punt polèmic no va ésser mencionat pels oradors, quan en el mapa en què s'assenyala els diferents tipus de sòl, i en conse-

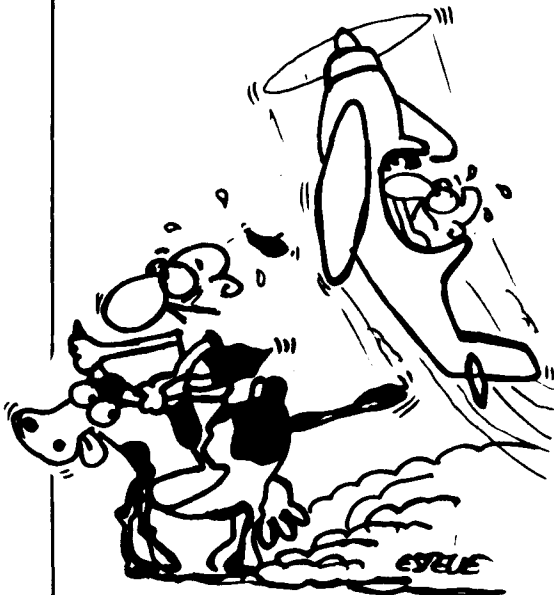
qüència l'espai que ocupen les urbanitzacions existents, l'Aeròdrom té el seu espai reservat, la qual cosa no s'entén quan el projecte només ha estat presentat a l'Ajuntament, sense cap aprovació oficial. El que dèiem fa temps: la política dels fets consumats.

Tornant amb la presentació, una vegada acabada es va obrir el torn de preguntes. Només se'n van fer dues. Esperem que en el que resta d'exposició al públic hi hagi més opinions i suggerències.

A la sala d'actes de l'Ajuntament hi ha una dotzena de mapes i una considerable memòria, que sens dubte s'han de consultar. Dels resultats dels mateixos depèn el futur urbanístic i social de Llagostera.

Per últim, l'Ajuntament, amb data 11-12, informa que des del 14 de desembre, cada dilluns, de les 11 a les 13 hores, fins que s'acabi el termini d'exposició al públic (el 3 de gener-82), l'equip redactor de les Normes serà a l'Ajuntament perquè les persones interessades puguin fer les consultes que creguin pertinents.

Col·lectiu de Redacció

APUNTS D'URBANISME

El reglament de planejament pel desenvolupament de la "Lei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana" estableix en el seu article primer, que el planejament urbanístic del Territori Nacional es portarà a terme mitjançant un Pla Nacional d'Ordenació i de Plans Directors Territorials de Coordinació, Plans Generals Municipals i Normes Complementàries i Subsidiàries de Planejament.

En el seu article tercer es determina que l'ordenació urbanística municipal es farà, segons els casos, mitjançant un Pla General Municipal d'ordenació urbana, o unes Normes Subsidiàries de planejament per a tot el territori municipal en els seus diferents tipus.

NORMES SUBSIDIÀRIES TIPUS Art. 91.b (en endavant tipus b).

Es la figura de planejament d'àmbit municipal que substitueix al Pla General en absència o suspensió d'aquest.

Les Normes subsidiàries tipus b:

- Han de classificar el sòl en:

*Sòl urbà — *Sòl urbanitzable — *Sòl no urbanitzable

- Establir una ordenació del sòl urbà i del sòl urbanitzable.

- Fixar mesures de protecció per al sòl no urbanitzable.

- Definir l'estructura general i orgànica del Territori (carreteres, carrers, places, equipaments, espais verds...), d'acord amb les necessitats de la població prevista.

SÒL URBÀ, URBANITZABLE I NO URBANITZABLE

Sòl Urbà: Aquells sectors amb accés rodat, abasteixement d'aigua, clavegueres i llum; o bé aquells que per manca de qualsevol de les abans esmentades almenys en tinguin en les 2/3 parts de la seva superfície.

Sòl Urbanitzable: És aquell que es declara apte, en principi, per a ser urbanitzat. Pot establir dues modalitats:

- Sòl urbanitzable programat: constituït per aquell que haurà d'urbanitzar-se segons el propi planejament, en el nostre cas les normes subsidiàries.

- Sòl urbanitzable no programat: aquell que pot ser objecte d'urbanització mitjançant l'aprovació de Programes d'actuació urbanística.

El primer no es podrà urbanitzar fins que no s'aprovi el corresponent Pla Parcial i mentrestant no es podran realitzar en ell obres, excepte en unes condicions especials marcades per la llei.

En el segon es reconeix la possibilitat de què un dia sigui cridat a formar part del que s'ha considerat a transformació urbana.

En aquest sòl, en tant que no s'aprovi el Programa d'actuació urbanística, no s'hi podran realitzar d'altres construccions que les destinades a explotacions agrícoles que guardin relació amb la naturalesa i destí de la finca, que s'ajustin en el seu cas als plans o normes de Ministeri d'Agricultura, així com les instal·lacions al servei d'obres públiques.

Es podran autoritzar, seguint el procediment previst en l'article 43.3, edificacions o instal·lacions d'utilitat pública o d'interès social que s'hagin d'emplaçar en el mitjà rural, així també com edificis aïllats destinats a vivendes familiars en llocs en què no hi hagi possibilitat d'un nucli de població.

SÒL NO URBANITZABLE

És la resta dels sòls no inclosos en els apartats anteriors, que són els espais en què les normes determinen atorgar-los una especial protecció a raó del seu valor agrícola, forestal o ramader, de les possibilitats d'explotació dels seus recursos naturals, dels seus valors paisagístics, històrics o culturals o per a la defensa de la fauna, la flora o l'equilibri ecològic.

La vigència d'aquestes normes subsidiàries és indefinida fora que es fixi en les pròpies normes un àmbit temporal.

Revisió. Es considera que una revisió és fonamentalment l'adopció de nous criteris respecte de l'esquema de l'estructura del territori (carreteres, carrers, places, equipaments, espais verds, serveis...) o respecte a la classificació del sòl. En tot cas si aquestes foren afectades per un Pla Director Territorial que l'afectés o bé s'esgotessin les previsions de les pròpies normes i de la seva capacitat o que s'arribés al termini fixat en les normes per la seva pròpia revisió.

Miquel Vendrell i Deulofeu

COSES DEL POBLE

Conferència sobre Agricultura

El dilluns dia 30 de novembre i amb l'assistència d'unes 100 persones, es va presentar en el Teatre del Casino Llagosternc, el llibre "El Gironès. Aproximació a l'estructura socio-econòmica", del que són autors la geògrafa Montserrat Terradas i els economistes Rosa Maria Picamal (d'ascendència llagosterenca) i Manuel Serra. Aquesta obra està inclosa en la col·lecció "Catalunya Comarcal", editada per la "Caixa d'Estalvis de Catalunya", que era la promotora de l'acte. La presentació del llibre va començar amb l'explicació per part de la Rosa Maria Picamal, del criteri i bases del seu treball, que es poden resumir en: Procés de creixement i concentració urbana de la població, Diversificació de l'activitat econòmica i interrelació sectorial, Necessitats de reconsideració de la Divisió Territorial del 1956...

Per completar l'acte, hi hagué una conferència a càrrec d'En Josep Maria Raurich i Puigdevall, economista i membre del Consell d'Agricultura de la Generalitat, amb el títol de "Els eixos de creixement de l'agricultura catalana", va parlar de les causes de la transformació industrial de l'agricultura, degut al canvi en la demanda dels productes agraris. Va fer algunes referències al Cooperativisme, i de l'entrada al Mercat Comú, etc...

La taula de Presidència estava formada pels tres autors del llibre, el conferenciant, el cap de Relacions Públiques i Delegat de Girona de la "Caixa d'Estalvis de Catalunya", i el Batlle de Llagostera, en Josep Codina, que va cloure amb un breu parlament l'acte cultural. Acabat el mateix s'obsequià els assistents amb un pisolabis i un exemplar del llibre presentat.

En definitiva una interessant xerrada, facilitada però, per l'excel·lent treball dels autors, (sens dubte la documentació més interessant que es coneix sobre el Gironès), i també pel pròleg d'en Joaquim Nadal.

Premis de la Loteria

A mitjans del mes de novembre hi hagué a Llagostera una veritable pluja de milions, gràcies al sorteig de la Loteria Nacional.

Segons hem sabut, el total de premis que vingueren a la nostra vila foren d'uns 10.000.000 de pessetes, molt repartits en premis de dos milions i de cent mil pessetes.

Des d'aquestes ratlles donem la nostra enhorabona als afortunats, i desitgem que en el proper sorteig del dia 22 de desembre, l'extraordinari de Nadal, porti més sort al nostre poble.

Nou servei de l'Ajuntament

Des del dia 9 de desembre, ha entrat en funcionament un nou servei de l'Ajuntament de la Vila.

Aquest consisteix en un "puesto" de Guàrdia instal·lat a l'Ajuntament i que estarà obert tots els dies des de la 1 a les 4 de la nit, amb el número de telèfon 83.03.75. Estarà a disposició de tothom que el necessiti en cas d'urgència.

II Curs de Català

El passat dia 10 de desembre del 1981, començaren les classes del II Curser de Català.

Els assistents a aquestes classes que es faran cada dimarts i cada dijous de les 9 a 2/4 d'11 del vespre, són uns 25, més o menys. El preu de la inscripció és de 1.000 ptes. per alumne.

Aquest any, la professora encarregada de donar les classes és la Sra. Costa, mestra de l'Escola Nacional Lacustària.

Cursets de Formació Professional de "CEAC"

També el passat dia 10 de desembre hi hagué a l'Ajuntament una reunió convocada pel "CEAC", per tal d'informar sobre els cursos per correspondència.

Els assistents a aquesta reunió foren unes 30 persones, moltes de les quals van assistir-hi pensant que serien uns cursos de Formació Professional que es farien al poble, no pas uns cursos per correspondència.

Criem que seria necessari que un altre dia que es convoqui una reunió d'aquest tipus s'expliqui bé en convocar-la de quina mena de cursos es tracta, ja que molta gent es va sentir una mica enganyada.

Actes per les Festes Nadalenques

Per a les properes Festes de Nadal s'han organitzat un seguit d'actes dels que destaquem, els organitzats pel G.E. Bell-Matí, que són:

—Una exposició de fotografia que estarà oberta tots els dies de Nadal.

—El concurs de pessebres, en les seves vessants de clàssic i artístic.

—El concurs de "christmas", que es farà als col·legis, i que després s'exposarà.

—El Pessebre Vivent, que aquest any es farà dos dies, per Nit Bona, a la sortida de la Missa del Gall, i el dia 26 a la tarda.

Enguany no s'ha organitzat el Concurs d'Aparadors, per diferents

motius.

Per la seva part, el G.E. Bell-Matí i el Casino Llagosterenc han organitzat al representació dels "Pastorets", amb la particularitat que estaran interpretats per la gent que ja els havia representat anys enrera.

També hem sabut que per a la Missa del Gall, es torna a preparar el Cor que ja va cantar l'any passat.

Desitjem que tothom passi un Bon Nadal i un bon començament d'Any i que la gent participi en tots els actes que s'han preparat per aquestes festes.

Aclariment sobre el Curs de Graduat per a adults

Les classes per a adults de Graduat Escolar són iniciativa dels col·legis de la localitat amb la col·laboració de les respectives Associacions de Pares. Hem de fer constar que enguany, sembla ser que la Diputació Provincial concedirà una subvenció a l'Ajuntament per sufragar en part les despeses del curset.

Butifarra, Dards i Quo Vadis al "Black Cat"

A principis d'aquest mes de desembre tingueren lloc al Black Cat

uns torneigs de butifarra i dards entre equips de Llagostera i La Platja d'Aro. En els dards van perdre els locals i en la butifarra hi hagué un empat, ja que guanyà un cop cada equip per 8 a 6.

Una setmana després, en el mateix local, s'organitzà un "Quo Vadis" en el que les preguntes es referiren exclusivament a Llagostera.

Mostra d'il·lustradors

Del 22 al 27 de desembre a la sala d'exposicions als baixos de l'Ajuntament podeu anar a veure l'exposició de llibres en català i mostra d'il·lustracions en la qual 15 professionals de la il·lustració de llibres per a nois i noies exposen 70 obres escollides entre les de llur producció més recent. Estarà oberta de 12 a 2 i els dies 24 i 27 també s'obrirà a la tarda de 6 a 8.

Inauguració de la taverna "Can Pep"

El divendres dia 18 s'obrí la taverna Can Pep, situada al carrer Fivaller n.º 22. Es tracta d'un local on podreu fer el "toc", jugar a dards i altres jocs, i sentir-vos com a casa vostra.

Festa de comiat dels Quintos-81

Els dissabte dia 12 de desembre es celebrà el ball de comiat dels "Quintos-81" de la nostra vila.

El ball es feu en una nau industrial situada al carrer Camprodon, i fou molta la gent que hi assistí. La vetllada va estar amenitzada pels conjunts "Maraca i Marxa" i "Rocky Muntañola i Orquestra Diagonal".

A mitja part del ball es feu l'entrega dels premis del "VIII Quo Vadis", que es celebrà el diumenge anterior, i que fou guanyat per en Lluís Calderó en el primer lloc i en Climent Frigola en el segon. Els participants en aquest "Quo Vadis" foren 41.

També a mitja part del ball s'elegiren les "Miss" que foren la Carme Sànchez, la Marta Vila i la Montse Rufí. El "Mister Quinto" fou en Ricard Ruano, l'únic excedent de "cupó" d'enguany.

A la majoria dels "quintos" els ha tocat força lluny a fer la "mili". Desitgem que tinguin sort en els seus quarts de destí.

Col·lectiu de Redacció

EL PLE

4 DE DESEMBRE

Començà el ple a les 9 del vespre, degut a què les autoritats havien d'estar presents a l'acte de clausura de la Mostra de Teatre que s'ha estat celebrant a Llagostera.

Bàsicament els temes que es tractaren foren els següents:

—Lectura del conveni entre el Conseller de Cultura de la Generalitat i l'Alcalde per crear la Biblioteca Popular de Llagostera.

—Informe dels Serveis d'Urbanisme de Girona sobre les Normes Subsidiàries.

—Respondre per mitjà del Butlletí Municipal a la nota de dimissió de la Junta de l'Hospital.

—Aprovació provisional del projecte d'enllumenat de la pista poliesportiva.

—Destinar un 1 per 100 del pressupost ordinari del 1982 a la Brigada de Girona dels Serveis de Prevenció i Extinció d'Incendis.

—Anular la sollicitud de préstec per a la construcció de la piscina, efectuada a la Caixa Provincial, ja que ha estat concedida pel Banc de Crèdit Local d'Espanya.

—Aprovar inicialment el projecte d'enllumenat públic dels carrers Cementiri i Pocafarina.

—Aprovar pressupostos de l'arquitecte municipal per construcció de murs de contenció als carrers Ganix, Cementiri i Pocafarina.

Precs i preguntes

La Sra. Serra preguntà si es faria quelcom amb motiu del dia de la Constitució. S'acordà

adherir-se a la celebració i passar un comunicat demanant que s'engalanessin els balcons.

També demanà si l'Ajuntament s'adheria a la concentració que es celebrava aquell diumenge per la pau, la llibertat i contra l'OTAN. El Sr. Codina manifestà que era contrari a la guerra, però que el tema de l'OTAN ja s'havia tractat en una altra ocasió.

Finalment, després de declarar-ho d'urgència, s'abordaren entre altres, els següents temes:

—Aprovació definitiva d'ordenances fiscals.

—Aprovació provisional del projecte de col·lector entre la Travessia de la Plaça Barceloneta i el Passeig Romeu.

Col·lectiu de Redacció

Amb l'estrena de "història del Zoo" d'Edward Albee, presentada pel Grup Amics del Teatre, ha finalitzat la 1.ª MOSTRA DE TEATRE, organitzada per aquests, que d'ençà el 23 d'octubre es venia representant cada divendres al Casino Llagosterenc. Un total de set obres i una funció de titelles ha estat el conjunt d'aquesta Mostra, en la qual, tal i com manifesten els Amics del Teatre: "Hi ha hagut de tot i aquesta era la nostra intenció: procurar que totes les preferències del públic fossin representades".

Hem vist dues comèdies-vodevils ("La Boira o recels d'una nit" - Arbúcies - i "El marit ve de visita" - Barcelona), dues comèdies amb càrrega moral i social ("El cap i la fi o el cap de l'alcalde" - Sant Pere Pescador - i "Massa temps sense piano" - Vidreres-), una obra dramàtica ("El Testament - Tossa-), Els Putxinellis, la gran tragèdia grega adaptada per l'Espriu ("Antígona" - Lloret de Mar-), per acabar amb aquesta "Història del Zoo" o "Història de la comunicació" com la defineix el crític Jaume Fàbrega.

COMENTARI A "HISTÒRIA DEL ZOO"

Aquest mateix crític diu: "...D'una part l'obra s'insereix dins les coordenades de l'anomenat Teatre de l'Absurd, baldament sigui una absurditat que, al capdavant, se'ns mostri penetrantment lúcida i, gosaríem dir, controladament racional. De l'altra, constitueix una esbalaïdora reflexió sobre la comunicació i la marginació en la societat urbana..."

El treball col·lectiu que han fet de "Història del Zoo" en Josep Collell (de Tossa de Mar) en "Pere" o el personatge integrat, i en Joaquim Aiguabella en "Jeremies" o el personatge marginal i solitari, és digne d'elogi. L'escenografia (Concepció Prunell) és molt correcta, tot utilitzant els recursos escènics que ofereix l'autor: un parc fictici, el banc,... que han estat adaptats amb una tela de color verd clar que cobreix tot l'escenari donant-li un to alegre; uns "pisos penjats" que representen la ciutat cosmopolita; un arbre; una farola i la música de Glen Miller (so i il·luminació Lluís Vert). Però l'obra queda a mans dels actors, i aquests fan una bona interpretació, individualment la millor de tota la Mostra, encara que l'Antígona del Grup Dafne ens va semblar

LA 1.ª MOSTRA DE TEATRE, UN ÈXIT

un treball més complet. Però l'excel·lent peça d'Edward Albee, escrita el 1959 és totalment aplicable avui, i paradoxalment una obra sobre la comunicació es converteix en el transcurs de la mateixa en una veritable lluita per la comunicació.

CLOENDA DE LA MOSTRA

Com a cloenda de la Mostra es van entregar uns trofeus a tots els grups participants i uns diplomes als estaments col·laboradors. La vetllada va finalitzar amb un pisolabis.

Els assistents a les funcions, hauran observat que cada divendres s'entregava una enquesta al públic, amb la finalitat de poder valorar mínimament l'obra presentada i veure quins són els gustos dels assistents. En aquests moments no se saben els resultats però tenim el compromís dels Amics del Teatre de donar-los a conèixer quan els hagin obtingut.

S'ha de destacar la bona organització de què ha gaudit la Mostra. Per això hem mantingut una xerrada amb alguns dels membres del Grup.

XERRADA AMB "AMICS DEL TEATRE DE LLAGOSTERA"

Comencem parlant sobre l'assistència que hi ha hagut en les diferents sessions.

"Ha oscil·lat entre 105 i 220 persones. El promig està entre 125 i 150. Hem de destacar la regular presència de forasters. Pel que és gran el poble (nombre d'habitants) hi havia poca gent, ara bé, comparant amb actuacions en altres localitats, creiem que ha estat un èxit."

—Normalment a part de l'organització en sí, un dels principals problemes per dur una activitat a terme és l'aspecte econòmic...

"Tant en aquest cas concret, com en altres, estem molt contents de la col·laboració rebuda. Però portar endavant una Mostra de Teatre amb vuit representacions és una tasca laboriosa de coordinació, organització, etc., que comporta una sèrie de despeses que només amb la taquilla seria totalment insuficient d'amortitzar, ja que la recaudació ha anat pràcticament als grups (recordem que cada un rebia 15.000 ptes.). D'altra banda hem hagut de preparar l'escenari que estava força desmentelat, posar un quadre de llums, etc. Però contem amb una subvenció de l'Ajuntament en cas de dèficit fins a 65.000 ptes. que esperem arribi a cobrir el total de les despeses."

—Molta gent es pregunta quin criteri heu seguit per fer la selecció de grups participants? —Què us ha semblat del conjunt d'obres?

"Hem procurat que hi hagués de tot, amb la finalitat d'intentar endevinar els gustos del públic, i la veritat estem molt satisfets dels resultats. Quant a les representacions, considerem que en general han estat regulars tirant a bé. Indubtablement s'han de destacar diferents nivells, i tanmateix els gustos són molt variats. Però precisament el que volíem era oferir des d'un clàssic a una comèdia-vodevillesca, tot passant per uns putxinellis o una crítica social."

—Amb quins problemes us heu trobat. Hi haurà Segona Mostra?

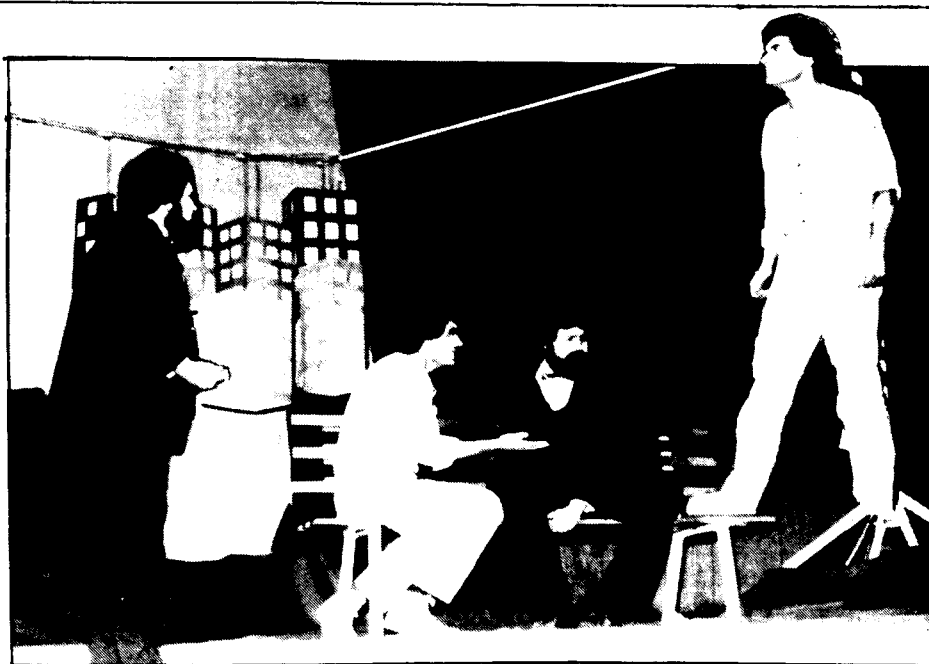
"Els problemes normals de qualsevol organització, pel demés tot han estat facilitats, tant pel Casino per deixar el local, com per l'ajuda econòmica de l'Ajuntament, com pel Bell-Matí, com per tots els estaments comercials que han col·laborat. Quant a fer una Segona Mostra, si tenim el mateix su-

port que aquesta, segur que sí. En aquests moments ja hi ha altres grups que s'han interessat per venir a actuar a Llagostera."

—Un fet simpàtic i alhora interessant per a nosaltres, ha estat el coneixement de què hi ha un autor teatral fill de Llagostera que viu a Barcelona des de molts anys, i que assabentat de què es feia la Mostra a través de la premsa, ha enviat una carta tot oferint les seves obres per a representar-se pel grup local. És en Francesc Lorenzo i Gàcia, nat a Llagostera el 1911. Autor teatral comediògraf, que també ha escrit teatre per a infants. Té una trentena d'obres publicades de les que destaquem: "Guspireix d'estrelles", "El millor dependent del món", "La casa ensorrada", "Benvingut mossèn Vidal" i la més recent "Un mort sobre l'asfalt". Esperem poder donar més noves d'aquest vell i nou llagosterenc.

—Per acabar, quan actuarà el Grup Amics del Teatre? Quin projectes teniu?

"Havíem parlat de fer "La Filla del Mar" de l'Àngel Guimerà, però amb tot l'enrenou de la Mostra s'ha deixat

El més destacat d' "Història del Zoo" va ésser l'interpretació dels dos actors.

parat. També hi ha l'oferiment de F. Lorenzo que ens agradaria representar... Ja veurem... (L'entrevistador observa que no hi ha gaire convenciment en els representants dels Amics del Teatre, per a fer una nova obra,

encara que acabem el diàleg amb un to optimista). Les nostres aspiracions són mantenir el caliu, mirar de fer una sessió cada mes, i procurar promoció-lo més a Llagostera.

DIES 22 i 23:

"ELS PASTORETS" AL CASINO

Després de cinc anys, aquest Nadal es tornen a fer "Els Pastorets" al Casino. Sota l'esforç coordinador d'en Pepe Fernández, més de cinquanta persones participen en aquesta nova representació dels tradicionals "Pastorets" de Josep Maria Folch i Torras, organitzats conjuntament pel Casino Llagosterenc i el G.E. Bell-Matí. Es presentaran el dimarts dia 22 i dimecres dia 23, a 3/4 de 10 de la nit en el Teatre Llagosterenc, i el diumenge dia 27, i dimecres 6 de gener, a les 5 de la tarda, en el Casal Parroquial.

Veiem però el que diuen els organitzadors en els programes: "El naixement, els Reis, la innocència, les nades,.... en una paraula: Les Festes Nadalenques, la tradició d'aquestes diades i l'afició nostra, junt amb la d'una colla de jovent, ens ha mogut a montar altra vegada ELS PASTORETS per a tots vosaltres.

Val a dir que, alguns dels intèrprets, fa uns 18 anys que no havien trepitjat un escenari i ara, al cap d'aquest llarg temps, hem aconse-

guït tornin a donar vida als populars personatges, creats per Folch i Torras, amb les mateixes ganes i il·lusió de llavors, per tal de fer les delícies dels menuts i, per què no, també fer gaudir els joves i grans.

Per això, i perquè no quedi ningú sense veure-los, els representarem 4 vegades a la nostra població, en dos llocs diferents."

Sense ànims de voler ressaltar a ningú, recordem que els decorats són originals de Josep Lloveras i del nostre amic absent Josep Aiguabella, que els arranjaments musicals són del

Mestre Martí Lloent, que cantarà el Cor Parroquial de Llagostera. Que en els papers de Lluquet i Rovelló, hi trobem en Llorenç Ventura i Francesc Cabarrocas, en els de Sata-nàs i Lucifer a Joan Llenas i Arnald Puigdemunt, i també el Jeremies d'en Vadó Masnou, el Japó de Paco Laviña, el Getsè de Quim Castelló, el Sant Josep, l'Enric Sagué, i com sempre darrera l'escenari, en Sabat, en Genóher, en Blanch, l'Amat, en J. Masnou,....

Creiem que l'assistència és gairebé obligada.

Els "Pastorets" del 1976 van ésser els darrers representats al Casino.

**CASAS
MASCRAU
SA**

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS

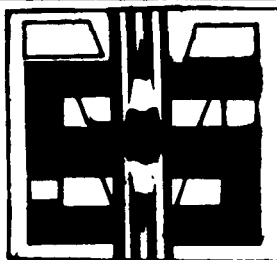
TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

Joan

Planas

Espectacles

**mundi
show**

**discoteca
CASINO**

Llagostera

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331

LA PÈRDUA DEL NOSTRE PATRIMONI CULTURAL POPULAR

Pere Solà i Gussinyer, és historiador i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona i del Col·legi Universitari de Girona. No obstant els "títols", en Pere és un home senzill, afable, estudiós, que es dedica a la investigació i a l'ensenyament. Ha publicat diversos articles pedagògics i històric-culturals, i és autor dels llibres: "Les escoles racionalistes de Catalunya 1909-1939", "Ferrer i Guàrdia i la pedagogia llibertària" (en col·laboració), "Els ateneus obrers i la cultura popular a Catalunya", "L'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona", "Ferrer i Guàrdia i l'Escola Moderna",...

Quant a Llagostera, ha cercat tota mena de dades sobre el Casino Llagosterenc i la Societat Cooperativa La Regenadora, així com d'altres institucions que puguin constituir l'entremat associatiu del nostre poble en una època determinada. Si bé té molta feina feta, encara li en manca per completar el seu treball de documentació.

L'article que reproduïm va ésser publicat al Punt Diari, el 5-8-90. A part del seu interès natural, creiem que s'ha de tenir en compte l'exemple d'un altre poble que es cita, i plantejar seriosament les possibilitats de fer el mateix a Llagostera.

Ja fa temps, i perdoneu-me la immodèstia de citar-me, que m'estic planyent de la manera com s'està fent malbé, a molts pobles i viles de les nostres comarques, quelcom que és patrimoni de tots: em refereixo a tota aquella documentació polso-sa, i a vegades ratada, de les nombroses entitats, casinos, mutualitats, cooperatives, escoles "nacionals" i privades, etc., una mica escampades per tot arreu. Però, és clar, amb la mentalitat positiva —diuen que d'una bona colla—, tot això és paper per vendre o per cremar. De fet, ja se n'ha fet malbé molt de manera inapel·lable. Però encara queden coses, documents i llibres (residus de galdoses biblioteques) per salvar. Salvar vol dir, és clar, en aquest cas, reunir, classificar i fer conèixer.

En altres èpoques hi havia una voluntat deliberada que tots coneixem de fer malbé, fer desaparèixer papers comprometedors. Encara no fa pas gaire hi ha hagut, i per motius no menys entenedors, interès en despit d'efectius documentals. Ja és hora, però, que això s'acabi.

Jo em pregunto aquí: què han fet les institucions públiques gironines, començant per la Diputació, per posar remei a aquest estat de coses que empobreix el nostre patrimoni cultural? On és

el museu antropològic i documental, l'arxiu general de les comarques nostres o el de cadascuna d'elles? Com s'explica el desordre en què es troben arxius clau en aquest sentit com és el de la Diputació de Girona?

Anant pels pobles, hom pot trobar reaccions públiques diferents. Pocs són els ajuntaments que aprecien prou el que tenen en l'aspecte històric. Gairebé cap d'ells no ha tingut cura de recollir i endreçar la documentació que queda d'entitats desaparegudes, de mort diguem-ne natural o per força (a causa de la desfeta de la guerra passada). Això fa que aquests papers o aquestes biblioteques i d'altres efectius materials de les societats desaparegudes, acabin al drapaire o es vagin ratant. En el millor dels casos, algun erudit local se'ls guarda —es guarda per exemple llibres d'actes de 50 anys o centenaris— amb la millor intenció del món.

Per això cal aplaudir qualsevol esforç que es faci des dels ajuntaments i altres entitats públiques per redreçar aquesta situació. Penso que les institucions universitàries gironines, començant pel Col·legi Universitari, haurien també de posar fil a l'agulla, per què la constitució d'uns fons arxivístic i documental en un sentit generosament i

intel·ligentment interdisciplinari (recollint restes antropològiques, de literatura i cultura popular, material escolar, folklore, material gràfic, fotografies, etc.) fós ràpidament un fet.

Per tot això, crec encomiable el treball que han fet darrerament unes historiadores de Palafrugell: Conxa Saurí i Nuri Corredor (i no sé si una altra), en la pulcra ordenació de l'arxiu municipal de Palafrugell. Precisament Palafrugell és un magnífic exemple de la increïble incúria en què es podien arribar a trobar els papers-de-tots, els documents que són testimonis d'un passat cultural popular de notable vigoria. I un magnífic exemple, a partir del treball fet i del que faran aquestes historiadores, de les possibilitats d'una ordenació racional dels fons locals.

En ple juliol, un dissabte xardorós a la tarda, vaig fer amb una d'elles com a anfitriona, una visita a les principals entitats populars de la vila. La Plaça Nova era plena d'estiuencs; nosaltres semblàvem orats vinguts de l'infern del Dant —en aquest cas els arxius de les entitats, foscos—. Vam parlar amb alguns dels responsables de la més que centenària cooperativa de consum "La Econòmica". Vam veure l'arxiu ordenat de fresc de l'Ajuntament. Vam poder adonar-nos de les il·lusions i de l'entusiasme del president d'aquesta entitat històrica. La meua acompanyant em parlava del fet que només una minoria del consistori valora aquest esforç d'ordenació d'arxius.

Esperem que aquesta actitud vagi canviant. Realment, el seny popular —la cultura popular— dels nostres avis, es mereix més. En definitiva, si derdem de vista d'on venim, som tots que hi perdem. O que hi hem perdut.

Pere Solà i Gussinyer

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

Per en Tià

LLUM, COSTUMS, COSES I MINÚSCULS COMENTARIS A UNS NADALS PASSATS

Era l'any 1908. Els aprenents de l'ofici de barber felicitaven als parroquians de la següent manera: Quan l'oficial barber havia acabat el servei i el parroquià havia deixat el seient, l'aprenent tot aixirit i rialler, amb el respall que portava a les mans donava unes suaus respallades a les muscleres del parroquià tot dient amb amorositat: "Tot el personal d'aquesta barberia inclòs jo, encara que sigui petit, us desitgem que passeu un bon Nadal i profitós Any Nou". El client sempre afluïxava algunes pessetes de coure, perquè en aquell temps la plata anava molt escassa i volava molt alt.

Corria el mateix any 1908 quan el col·legi que tenien els "Hermanos de la Doctrina Cristiana" a la nostra vila, dies ans de les festes de Nadal, feia una crida convidant a ajudar-nos a fer la felicitació als nostres pares o persones representatives. Ens recomanaven que la felicitació la llegíssim a l'hora de degustar les neules, turróns i altres llamins propis de la diada. "És convenient que els vostres pares rebin de vosaltres una demostració de l'estima i afecte que sentiu vers ells (això ens ho recalrava "l'Hermano Emilio", capdirector de l'escola) i que compreguin que els sacrificis que fan per vosaltres els teniu presents".

Ara ens situem a l'any 1911. La direcció del col·legi del "Sagrado Corazón de Jesús" estava a les mans d'un mestre Superior que més endavant ocupà la Càtedra de Gramàtica a la Normal de Girona; era el reverend Ignasi E. Jordà Caballé.

A l'entorn de les festes de la Nativitat del Senyor, ens explicava amb detall alguns episodis del naixement, també maçolava als alumnes més aprofitats del curs, els deures i sacrificis que havien de fer per ésser un altre dia homes dignes i útils a la societat; "Ans de tot (ens deia) heu d'estudiar amb voluntat i apli-

cació sense altre fixació que la pròpia d'un bon deixeble, perquè, quan ja més grans, pogueu decidir i escollir amb seny i valentia el camí que dintre vostre batega". Aquestes paraules van ésser les que coronaren una de les seves lliçons. El seu pensament i esperit era formar homes per a un demà millor.

Als entorns de l'any 1916 les "RR. Hermanas Veladoras de enfermos del Hospital de pobres de esta villa" a qui el poble tenia i acollia amb bona i alta consideració i respecte (com encara gaudeixen), felicitaven a totes les famílies del poble lliurant una tarja; ella era senyal i portadora dels bons desitjos que sentien perquè passéssim unes diades Nadalenques amb salut i alegria, dintre la santa pau familiar, propi de la diada de Nadal.

Les famílies l'agafaven amb afecte i estimació donant voluntàriament unes monedes, dintre les possibilitats, per al sosteniment de l'hospital i per demostrar i reconèixer el seu esforç i sacrifici. "Gràcies -contestaven-, Déu estima i aprecia la ca-

ració sense altre fixació que la pròpia d'un bon deixeble, perquè, quan ja més grans, pogueu decidir i escollir amb seny i valentia el camí que dintre vostre batega". Aquest era el sò de llurs darreres paraules.

Dintre els altres col·legis de la població (dignes de consideració i respecte) com eren les Germanes Carmelites de la Caritat, Les Escoles Nacionals i la de la Cooperativa de Consum "La Regeneradora", els seus nombrosos alumnes testificaven que prop la diada de Nadal hi havia un extraordinari moviment portat per la preparació de les felicitacions, per les vacances que s'apropaven i per la religiositat de les diades.

Seria per allà 1916, quan els cambrers del nostre volgut Casino, sempre servicials, ben posats amb la seva jaqueta negra i llarg i blanc davantal, el tovalló al braç i les lluentes inicials de la Societat, començaren a felicitar els socis per mitjà d'una targeta dibuixada, on expresaven amb finesa el desig que els socis i llurs famílies passessin unes bones festes i esbarjo dintre els artes que havia organitzat el Casino en aquelles llustroses festes de Nadal i Any Nou. Dintre tot això, no hi faltava l'expres-

sió riallera i les imprescindibles gràcies quan el soci pagava la consumició i amollava uns rals per son butxacó.

Les gabelles (símil tendes de comestibles) dintre les festes del temps Nadalenc regalaven els constants parroquians una teula de torrons de pinyó i avellana i de neu, i si el client era considerat excel·lent, s'afegia un tros de torró de gema o massapà o una ampolleta d'anís o moscatell. Amb cara festiva i jovial, la botiguera pronunciava unes paraules per justificar-se com: "Que tingueu bones festes Carmeta, Roseta o Filomena (el nom de la parroquiana). Que l'any que s'apropa el tingueu ben bo i que la sort us acompanyi amb l'aviram"

Els serenos municipals i els reparadors de correspondència, des de llargs anys felicitaven els veïns desitjant unes bones festes. Els primers amb una tarja plena de versos elogiant llur servei; i els segons ho feien amb una fina cartolina de molta utilitat: portava tarifes, instruccions i normes dintre el noble cos de Correus.

Els mossos traguers de Can Mateu (avui Transports Font, S.L.) van ésser els primers, dintre el transport, de felicitar a llurs nombrosos clients amb tarja impresa.

Esser cambrer del Casino o mosso de Can Mateu, en aquell temps, era tan important com tenir un nom o un quefer privilegiat.

Per la nit de Nadal el cap de xai a la brasa, condimentat amb all i oli era un menjar típic de la diada, com també ho eren els peus de porc amb cargols. Els bons tastadors de vins deien que aquells menjars eren agulles o pues d'enfilar un bon "xarelo", aquell del temps dels nostres avis, que si no hi havia altra aigua que aquella de rentar-se els peus acabant de trepitjar els reïms.

Tot el que he contat és una realitat d'un passat.

Aquells enranciats temps no torranen, han marxat junt amb les festes Nadalencues, aquelles que eren plenes d'amor, germanor i felicitat; coses que avui tothom predica i a penes ningú practica.

Què hi farem... tot té un consol... El gat deia a la rata que tingués paciència, mentre ell se l'anava cruspint.

Mostra / recull de contes ecològics

La revista ecològica de Girona "La Fullaraca" ha convocat una mostra/recull de contes ecològics: "Pretenim més que res, oferir la possibilitat de dir, escriure, dibuixar, exposar, expressar,... tot allò que que els autors hagin experimentat i/o somniat respecte a com viu, com treballa, com es relaciona, com actua, com pensa l'home,..."

Com que creiem que pot ésser d'interès pels llagosterencs publiquem les bases que regiran aquesta Mostra.

1 Tema. El conte pot estar argumentat i tractat lliurement per l'autor, sempre que tingui com a eix principal la natura i els problemes ecològics. Orientativament, es poden tenir en compte tots o alguns dels següents enfoc: la natura, la vida en el camp i/o en la ciutat, l'aigua, les relacions entre els homes i d'aquests amb el medi que els envolta, la destrucció dels ecosistemes, la contaminació, les deixalles, les formes d'energia i els seus efectes en la forma de viure de l'home.

2 DADES DE PRESENTACIÓ. Els originals poden ser presentats fins el 31 de gener de 1982.

3 TEXTE. a) El text presentat ha de tenir una llargada màxima de 10 folis i un mínim de 3, escrits a màquina per una cara i a doble espai.

b) Els treballs es presentaran per duplicat.

4 IL·LUSTRACIONS. Els participants poden afegir il·lustracions originals al conte que presentin, sempre que compleixin en text la llargada mínima que es demana. Les il·lustracions seran a una sola tinta i la seva publicació dependrà de les possibilitats tècniques de la mateixa.

5 LLENGUA. La mostra és per a contes escrits en català.

6 JURAT. El grup que farà la selecció de contes estarà format per cinc persones, amés d'un membre del Col·lectiu de Redacció de LA FULLARACA, que actuarà de secretari. El nom dels components del jurat es farà públic pels mitjans de comunicació.

7 PREMIS. a) Aquesta mostra de contes ecològics no es planteja com un concurs i per tant no hi haurà guanyadors i finalistes. Els contes triats no seran ordenats de millor a pitjor ni amb cap criteri que ho pugui presuposar. Està previst de seleccionar-ne 15 oberts a criteris pràctics, ja que LA FULLARACA té la intenció de publicar el recull de contes seleccionats en forma de llibre.

b) Apartir la publicació del llibre, els autors d'aquests contes rebran una subscripció gratuïta per 10 números de LA FULLARACA.

c) Si el nombre d'originals rebuts, o la qualitat dels

mateixos ho recomana, el jurat podrà decidir, d'acord amb els convocants, l'ampliació del nombre de contes seleccionats.

d) Tanmateix, LA FULLARACA podrà publicar un o algun dels contes presentats, tant si resulten seleccionats com si no. En tot cas, l'autor del conte publicat rebrà a canvi una subscripció per un any a LA FULLARACA.

8 PRESENTACIÓ D'ORIGINALS. Juntament amb els originals, que aniran en un envelop de mides aproximades a 18 x 24 cm., s'adjuntarà un envelop més petit, tancat, a l'interior del qual anirà el nom (apartir del pseudònim, si en hi ha), adreça, telèfon i data de naixement.

L'envelop gros anirà dirigit a LA FULLARACA, mostra de conte ecològic - a l'envelop petit, per fer-ho, sols portarà el nom del conte presentat i l'edat de l'autor.

9 LLOC DE PRESENTACIÓ DELS ORIGINALS. Els contes poden ser enviats a LA FULLARACA, apartat de correus 393 de Girona, o entregats a la LLIBRERIA 22, carrer Hortes n° 22, i també a la LLIBRERIA LES VOLTES, Plaça del Vin n° 2, ambdues de Girona.

10 VEREDICTE DEL JURAT. El nom i el títol dels originals seleccionats es farà públic el primer divendres d'abril de 1982, i serà especificat en el número de LA FULLARACA corresponent al mes d'abril.

11 RETIRADA D'ORIGINALS. Una vegada feta pública la selecció, i durant un mes, els participants no seleccionats podran retirar els originals presentats a la LLIBRERIA 22. Passat aquest plaç, els originals no recollits quedaran propietat de LA FULLARACA.

12 La participació en la mostra pressuposa l'acceptació de tots els punts de la convocatòria. Cas de presentar-se algun imprevist, el Col·lectiu de Redacció de LA FULLARACA resoldrà les qüestions plantejades.

Girona, octubre de 1981

NADAL: RELIGIÓ?

TRADICIÓ?

COMERCIALITZACIÓ?

Ens acostem a Nadal. Un dia d'aquest hem trobat les bombetes de colors pels carrers en espera de les Festes. Darrera els vidres de moltes botigues se'ns han presentat els regals que cal fer aquests dies. Els nens, anant i venint de l'escola queden embadalits davant tantes joguines. En les llibreries es trien postals que han de portar salutacions a aquells que estan lluny, o als companys de treball, o... A les cases es buscarà en el fons del gros armari, les caixes on es guarden els ornaments de l'arbre de Nadal. Es pensarà amb la preparació dels repassos i amb els turrons. Llavors es plegarà del treball i començaran les Festes.

Sembla ésser que avui el Nadal apunta cap a un aspecte materialista i carnavalesc. Per això ens preguntem: —té sentit el Nadal? Pels cristians és la festa de la vida nova que irrumpeix en la història de l'home, d'altra banda, els no creients destermen aquests sentit exigint practicitat.

Per parlar sobre el tema la nostra intenció era reunir a una sèrie de persones i també a representants de diferents entitats, que en principi poguessin tenir idees diverses, procurant al mateix temps que hi hagués gent de totes les edats. En certa manera això no ha estat possible perquè alguns dels convidats no han pogut assistir, no obstant el debat ha estat llarg i interessant, i agraïm la presència de: Conxita Paradedà, Josep Puig Rodó, Joan Pinsach, Angel Grabulosa, Sara Artau, Narcís Amat. Pel Col·lectiu, Elena Roget, Lluís Torres i Joan Ventura.

— Comencem el col·loqui explicant el que ens suggereix o ens fa pensar el Nadal.

C. Paradedà: És quelcom molt complicat ja que hi ha molts de criteris diferents. Aquella cosa del Nadal d'abans potser ara no hi és. És molt maco per les famílies que es poden reunir, però n'hi ha d'altres que per moltes raons els hi és impossible. Nadal són uns dies que no es poden definir amb paraules.

J. Pinsach: És com un estrany sentiment entre tristesa i nostàlgia. Motivat per l'educació, el record de

la Infància, la sensació de misteri, de cosa important, com d'engoixa,... No sé per què és així, ja que no ho puc explicar clarament.

A. Grabulosa: Per a mi és una Festa que s'espera amb alegria, que porta records de quan erem petits. Potser avui dia se hi ha introduït massa el negoci i el consum, però jo crec que això és perquè no estem prou preparats, i ens hauríem de saber limitar.

Ll. Torres: El que més destacaria és el sentiment d'unió familiar. També em crida molt l'atenció el fet comercial de despeses, de consum exagerat,

potser degut a una acumulació de festes i a una intensa campanya publicitària que promou la compra de joguines, regals, etc.

J. Ventura: Per a mi hi ha dos Nads, el que encara tens present de la infància, i el real d'aquests moments, quan ja has deixat de banda l'aspecte religiós. També és una festa de nostàlgia, perquè em motiven més aquests dies que d'altres normals. De fet tinc una sèrie de dubtes i contradiccions que no acabo d'aclarir. En països no gaire o gens cristians, ho celebren igualment...

S. Artau: S'han dit coses en què estic força d'acord. Són festes de trobament amb la família i amics. Tenim records de petits quan tot era il·lusió i ingenuïtat. Quan creixes ho vas veient diferent, t'interioritzes, són dies de pau i de pensar més. És un nou pas de la fe. Nadal és un dia en el qual acaba i comença tot, neixen noves il·lusions, noves ganes de viure...

N. Amat: De sempre és una festa familiar. Encara que personalment per a mi són unes diades de feina. D'altra banda estic gairebé d'acord amb la majoria d'opinions que s'han dit.

E. Roget: El sentiment de cara al Nadal és de contradiccions bé experimentades en mi, bé de cara en fora. Estic d'acord amb què són uns dies de la família, potser perquè ens ho hem fet així. En qüestions de fe, representa una mica allò de recomençar de nou, i són diades d'interiorització. També és de destacar que hi ha un fet religiós que tothom li posa, el que creu i el que no, sigui perquè li agradi o el molesti.

Sabem que estem en una societat que anomenem de consum, que s'ha anat fent necessari per a mantenir-nos al ritme del que ens envolta. Tots ens hem abocat en major o menor mesura a ser consumidors d'aquest vast mercat, a base de les nostres estructures. Pel Nadal ens convertim d'una manera especial en devoradors dels objectes més diversos. No podem pretendre deslligar-lo del tot de la vida comercial quan no ho estem en un dia qualsevol. Però examinem una mica els que podrien ésser els límits?

- Potser algú pensi que no se sentit la celebració del Nadal, i que si pogués el treuria del calendari...

J. Puig: Em sembla que ha d'ésser una minoria molt petita, ja que, per exemple, en suburbis de Barcelona que tenen un cert ambient, aquest dia s'acosten a la família.

A. Grabulosa: Jo, sense aquesta part d'exteriorització de sempre, no el sé veure el Nadal.

C. Paradedà: Deixant de banda tot el materialisme, propagandes, etc. la unió de les famílies la trobo molt positiva.

J. Ventura: El que veig molt difícil és que es pugui canviar la forma, és a dir el sistema de com es celebra el Nadal.

C. Paradedà: En un país oficialment catòlic de segles, a ningú se li ha acudit

Durant la xerrada es va destacar la importància de què els motius nadalencs fossin de creació pròpia. (Dibuix Amadeu R.)

de canviar-lo, ni ens imaginem com podria ésser l'any sense el Nadal.

E. Roget: Ens podríem preguntar quin sentit té aquesta unió familiar durant dos o tres dies, quan la resta de l'any a vegades no existeix.

S. Artau: Es que aquesta unió de

Nadal és el que hauria d'ésser sempre.

J. Ventura: El que no pot ésser és, per exemple, en cas de guerra, que el dia de Nadal es faci "festa" per a l'endemà tornar-hi i recuperar el temps perdut. Pot ésser molt maco celebrar el Nadal, però no soluciona absolutament res.

- El sentit cristià del Nadal, què és allò que no voldríem perdre, peculiaritats de la Diada...

J. Puig: Aquell dia es veu molta gent que va a Missa del Gall, pel creient potser té un significat especial, però el que no ho és també hi va, pel que es pot veure una germanor del poble.

Opinió general: Sembla que pels dies de Nadal hi ha unes tradicions molt arrelades, com són la Missa del Gall, el Pessebre, ... sense les quals trobaríem a faltar alguna cosa.

A. Grabulosa: És una festa molt massificada, però que cada família la viu molt personalment i això és molt bonic. Crec que s'hauria de treure tot el caire materialista de la mateixa, començant per la Loteria...

N. Amat: Tot ajuda a fer propaganda del Nadal i a posar-nos al cap que és una gran festa.

C. Paradedà: Ens bombardegen per tots costats i no tothom se'n sap estar, sembla que sense haver-hi unes

grans despeses ja no pugui ésser Nadal.

J. Puig: De tota manera ara la gent ho reparteix més, abans potser es feia un excés més gran. En un altre ordre de coses el que treuria d'aquest dia és la televisió, això és nefast.

J. Ventura: En el que estem tots d'acord és en treure l'aspecte material, ara allà on divergeix és en el sentiment de la fe ja que jo no el tinc, però ens trobem amb una festa que ve de sempre, popular i tradicional.

Opinió general: Es parla sobre el "Nadal nevat". L'últim que es recorda va ésser a l'any 1962. També dels països que tenen una climatologia diferent a la nostra, que en el fons tot deuen ésser costums.

E. Roget: Ens han arribat una sèrie de tradicions pel cristianisme o pel que sigui i potser sabria greu de perdre-les, tant pels creients com pels no creients.

- Pensem ara en tots aquells aspectes que sovint es mencionen en parlar de Nadal.

Felicitarions de Nadal

Opinió general: No ens agrada gaire que pel sol fet d'ésser Nadal, s'hagin d'enviar unes felicitacions, en la majoria de les ocasions poc espontànies, i moltes vegades de pur compromís social. S'està d'acord en fer-les en els casos d'amistat sincera, i a poder ser fetes per un mateix: dibuixades, fotografia, etc. En tot cas que sigui quelcom propi.

Papa Noël o Reis, parlem de joguines:

J. Puig: La Diada de Reis al final de les Festes no va gaire bé.

J. Ventura: El problema és que és

una Festa molt estructurada i amb molts d'interessos...

A. Grabulosa: Mirat des del punt de vista de la mainada, jo la conservaria.

Altres opinions: Que la traslladarien abans, tot coincidint amb el dia de Nadal (com en la majoria dels altres països).

Opinió general: La propaganda de les joguines per la televisió és molt dolenta per a la mainada. Després un cop els tenen, ja no hi juguen.

C. Paradedà: Hi ha el perill de les frustracions dels nens que no puguin aconseguir les joguines anunciades.

S. Artau: Potser també és culpa dels pares que els deixen estar massa hores davant la televisió.

Altres opinions: Potser a alguns també els hi pot saber greu quan s'enteren que els pares els han enganyat.

A. Grabulosa: No hi veig cap trauma, se'ls hi hauria de dir a una certa edat, i quan se sap qui són, fins i tot es pot tenir una il·lusió en veure que són més grans.

Ornaments:

Opinió general: En conjunt a tot-hom li agrada que hi hagin uns detalls i una decoració nadalenca, però intentant que siguin coses senzilles i a ésser possible confeccionades per un mateix (ex.: pessebre, arbre, etc.).

Menjar:

Algunes opinions: Abans per aquestes Festes, s'aprofitava per menjar molt més, quatre o cinc plats. Potser també era degut a l'escassetat que hi havia. Potser ara la gent s'hi mira una mica més, per raons de pes, colesterol, etc.; també es va més ben alimentat.

C. Paradedà: En aquests dies els preus pugen molt, no sé si és per la demanda o la picaresca.

J. Puig: El que passa és que la gent pot i vol menjar les coses fora de temps.

Activitats en aquests dies de Festa:

N. Amat: Nosaltres, el Bell-Matí, ja en fem algunes: Concurs de pessebres, de postals nadalenques, el Pessebre Vivent, etc. Penso que se'n podrien fer més i ajudar a les que ja es fan.

J. Puig: Les coses costen però es van fent, encara que sigui per la voluntat de dos o tres.

Opinió general: Potser és que cada vegada les persones som més egoistes i no ens preocupem gaire dels problemes col·lectius.

Fet religiós del Nadal:

La taula rodona sobre Nadal va durar prop de tres h.

S. Artau: Si no hi hagués quelcom més profund, tot l'altre no hi seria. Per a mi l'essència del Nadal és el Naixement. No hi trobaria sentit si no tingués continuïtat en la fe i en la vida diària. Potser per ésser un dia assenyalat es viu més.

J. Puig: Aquest dia es commemora el Naixement, és l'alegria, així com per Setmana Santa és la tristor.

J. Pinsach: No hi ha dubte que per Nadal es celebra el naixement de Crist. Ha tingut tanta força que ha arrelat en gent que no creu i en països que no són massa practicants. Això ens portaria a pensar que també es tracta d'una festa de tradicions. Aquestes hi juguen molt, potser si es perdés la religiositat canviaria de nom i seria assumida com a festa pagana.

N. Amat: Jo crec que aquesta festa es mantindrà sempre perquè és una festa de consum i el que ho mou és el capital.

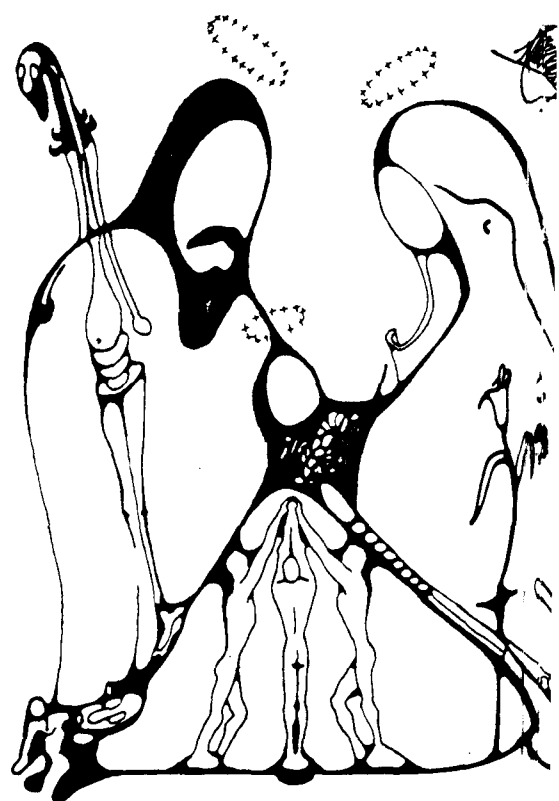
J. Ventura: Per a mi Nadal és una festa adulterada...

J. Pinsach: En realitat ho està tot adulterat. Surt una bona persona, explica una sèrie de coses que estan molt bé, venen uns successors i després hi monten un negoci, per altra part els poders establerts aprofiten allò per a mantenir-se.

Opinió general: Nadal, sí? Nadal, no?: NADAL, SÍ, perquè té molt més de positiu que de negatiu.

Collectiu de Redacció

Dibuix Amadeu Rovira.

El naixement. "Nadals"

ores, destacant el fet que tothom estava en contra del Nadal materialista i consumista.

FREDA NIT DE REIS

*En passar per casa meva els Tres
Reis, la
porta estava fermada.*

*Un d'ells donà una mirada pel
forat de
la clau, i no et va veure.*

*El segon donà unes ensumades,
i el teu
perfum havia desaparegut.*

*L'últim trucà fortament a la
porta, i
no responen.*

*Després de donar-se una llarga
i trista
mirada, unes llàgrimes esclatant
dels seus
ulls, dient tot baix baixet, és fora...*

Se l'emportaren.

*El que li volíem deixar aquí,
li portarem al cel.*

T'estimaven i t'estimen.

"Margarida del Cabo"

una festa dels homes".

NADAL DE DÉU, NADAL DELS HOMES

Tant en l'aspecte religiós com en el popular i folklòric, podem dir que la festa de Nadal és la més arrelada a la nostra terra. Petser hi ajuda el mateix temps d'hivern, amb el fred i el repòs de les feines del camp, que convida a valorar de forma ben concreta el caliu familiar. El fet és que trobem molt escaient, perquè la mateixa natura hi acompanya, celebrar aquestes diades amb les velles tradicions que han anat passant de pares a fills, o amb altres nous costums: la missa del gall, les neules i els torrons del dinar de Nadal, l'endemà Sant Esteve, el pessebre, amb el suro i la molsa, les cançons, l'adorn d'arbres i carrers amb llums i penjaroles, les felicitacions... una llarga llista.

Una festa amb sentit profund.

Tot aquest esclat expressiu no ha sorgit sense motivació. Vol dir que hi ha hagut algun succés realment digne de celebrar-se, que ha desvetllat l'entusiasme, de fa segles, en els cors humans. És més, el dia que perdéssim de vista l'origen de tanta festa, i el sentit profund que pot tenir per a qualsevol home de bona voluntat allò que els creients commemorem, aquests signes de joia s'anirien quedant buit, com sense suport, i acabarien essent una mera ombra de felicitat, manipulada per interessos simplement egoistes.

Per això voldria fer de nou la proclama que funda la festa: "Ens ha nascut un Salvador!" Nadal és el naixement de Déu. Nadal és el naixement d'un home nou. Des d'aquest dia el cel i la terra no se senten extranys. S'han unit en el cos tendre de l'infant Jesús. Des d'aquest moment tots els infants, i els qui som grans, podem sentir-nos de la mateixa família de Déu, cridats a viure la vida amb visió d'eternitat. Tot allò que és humà ja no està sol, no està perdut, perquè ha pres gust de Déu, D'aquí ve que tot el nostre ésser exulti. Per això Nadal és una festa humana: perquè transforma l'home per dins.

Un regal de pau per a tothom.

I d'aquí, també, que Nadal sigui una festa tan universal. Perquè és un símbol de pau. Una Pau que ve de Déu i no pot deixar de propagar-se, com un regal, a tots els homes. Déu s'ha fet germà nostre, i en Ell ens sentim més germans. El gest d'acostament de Déu ens ensenya que nosaltres hem d'aproximar-nos igualment als nostres semblants. No hi hauria vertader Nadal sense comunió, sense solidaritat, si ens oblidàvem dels pobres, dels qui no tenen feina ni pa...

No, si volem ser cristians, si volem ser ni que fos només humans en la celebració d'aquestes festes, fem possible a tothom que puguem el benestar i l'alegria. Nadal és una festa de Déu, perquè sense Ell no acabaríem de copsar-la. Però Nadal és una festa dels homes, perquè Déu s'ha fet home i ara els homes han esdevingut per a nosaltres la imatge palpable del Déu que estimem.

Jaume Gabarró
monjo de Solius.

BOCÍ DE L'APRENT

Sèrie periòdica de quartetes
(aquestes dedicades a tota la família)

N A D A L

Que aquesta diada porti:
joia, pau, felicitat...
a petits i grans eshorti
estimar Jesús nat.

Que l'Infant ens condueixi,
pel camí ferm del perdó...
del dolent se'n compadeixi
i faci millor el bo.

Que tota llar sigui pau,
on s'hi trobi alegria
i hi regni l'amor suau...
del Fill Diví de Maria.

Xampany, neules i torrons...
a la taula no hi manqueu,
mes... mai al pobre, minyons...
la porta no li tanqueu.

Llorenç Ventura i Sabarí
Nadal 81.

NADALENQUES

Quan era xiquet
l'avi em cantava
dolces cançonetes
que amb gust escoltava.
Cada any en eix temps
me ve remembrança
i el meu pensament
joiós me les canta.
Ja sé la tonada
de la cançoneta
i allà on no recordo
m'hi faig la lletreta

* * *

On és la Pepa?
La Pepa, galan?
És a comprar neules
avui que és Nadal

* * *

Què li darem
a n'el noi de la Mare?
Què li darem
que li sàpiga bo?
Pastes, merengues,
bescuits i caramels,
xampany i neules
jerés i torrò.

* * *

Per on passarem?
Per l'hort d'en Falguera;
i a Missa del Gall
irem per dressera.

* * *

Vols venir tu, rabadà?
A Betlem me'n vull anar.
Sí amb aeroplà.
Així doncs no ens cansarem,
mes, potser estimbarem.
Doncs; no hi anem.

Què els hi sembla, els ha agradat?
doncs cantin, cantin així;
i passaran un Any Nou
que serà del tot feliç;
que s'enfaden, vinga cant!
que els hi passa un contratemps,
a cantar a la carrera
i treure's l'ensopiment.
Si ve així, amics lectors,
i també maques lectores,
els vindran dolços records
que els faran curtes les hores.
I si hi ha felicitat
i passen l'any nou distret,
estarà molt contentíssim
sempre el seu

ROSSINYOLET.
(Pepitu Camós)

Còpia d'unes "Nadalenques" publi-
cades en "La Selva", periòdic de
Llagostera, núm. 12, de 31 desem-
bre del 1911.

Per en Tià

garden center
costa brava

☎ 83 04 62 - Cta. Comarcal K. 25,7
de Girona a S. Feliu Guíxols

LLAGOSTERA
(Girona)

QUIETUD DEL MAR

La mar és calma.
La tarda cau
vessant de confidències.
El vent s'ha fos.
Els pins baixen a l'aigua
a participar de les seves transparències.
A la cala se senten olors
de marisc i d'algues.
A l'horitzó uns núvols s'encastellen
tancant de blanc el blau del cel
fins ara pur ..., immaculat.
Jo tresco pel rocam
endut per l'hora quieta.
Ni els pins, ni el canyer
ni els tomanyins, ni l'aigua
tenen res per dir ..., tot calla.
Somnio des del el meu món
gronxat pel crepuscul ardent.
Al lluny, com un sospir
atravessa una barca
i ja li dic adéu
amb la mirada.

Josep Calvet

SIN proletariado es imposible construir la dictadura del proletariado. Por eso, hace tres décadas, la potencia que propugna el modelo comunista de sociedad puso en marcha, en toda la Europa occidental, una profunda e inteligente operación política: proletarizar la clase media. A la luz de esta maniobra, resulta coherente la multiplicación desordenada de los precios del petróleo, las campañas contra las centrales nucleares, la obsesión ecológica, la voladura de los transformadores eléctricos, la crecida del terrorismo y sus ásperas sangres derramadas; la descalificación sistemática de los empresarios, ciertos delirios social, la agresión a las cesarías, culpas deliberado de la presión que arruina a los que se han movido en la presencia de la Europa.

La clase media no se da por el río gracias a menos espiritualidad mostrada en gran operación de clase media. Otra maniobra: la descripción de una simple última proposición internacional. Se suma laicos y antirreligiosos occidentales.

España, por rece hoy objetivos raciones. Para nan la revolución (y no me refiero a aquellos comunistas) todo la democracia preferible, incluso, dictadura fascista puede derribar, que Monarquía estable y libertad. El objetivo sión revolucionaria. Por a los esfuerzos para media, se procura rebu-tura religiosa de la so-pocas palabras, de des-espirituales y que qued-no para descriristianizar E-

Y para descriristianizar a al Papa, se le befa y mea con las prácticas reli-a los desvanes del olvido de las fiestas. Se hace bu-gros hasta chufletearse de a chacota las devociones po-ganiza la Semana Santa. Se-vidad. Se desacraliza la música pios. Se presenta casi sistemáticamente en

Objetivo preferente

Descristianizar España

el cine, en el teatro,

CRISTIANITZAR LLAGOSTERA

Sorpresos i exasperats quedàrem en llegir l'article de Luis M.ª Anson, publicat a "La Vanguardia" el dia 28 de novembre, sorpresos de trobar-ne fotocòpies repartides per Llagostera, exasperats de què el cap espiritual de l'església local pretengui que sigui llegit a cada classe dels col·legis.

Quina obstinació la d'alguns en volar-nos salvar! Per llur tranquil·litat, cal dir-los que abans de viure en les cenyides mides del món que defensen, preferim morir cremats pel foc purificador de les brases eternes. "Descristianizar España" fou l'article-panflet re-partit pel poble. En ell l'autor, Luis M.ª Anson, exterioritza la ràbia acumulada per massa temps reprimint darrera vestidures d'home de centre o dreta civilitzada i se'ns mostra tal i com és, desenterrant arguments arcaics del més pur estil franquista, culpant al "comunismo internacional" dels propis errors d'un sistema injust, entossudint a defensar.

Anson oblida el com i per què s'ha mantingut l'Espanya catòlica, mira amb enyorança la nostra història. Enyora la Inquisició, enyora el temps del nacional-catolicisme, aquells 40 anys en els que el nostre país era la "Reserva espiritual de Occidente". Enyora la religió usada per mantenir al poble sotmès i atemorit enfront les forces del més enllà, o aquella imatge clàssica, fotografia del feixisme espanyol: El capellà, el militar i el falangista, de vida irresgistibles i impracticables.

La gran força de l'Església, mantinguda des dels Reis Catòlics als nostres dies, ha conservat a tip de recolzar-se i participar del poder constituït, grans parcel·les de poder, o més que parcel·les, hisendes... L'Espanya que Anson defensa està renyida amb la llibertat, amb el progressisme i el desenvolupament intel·lectual nou.

La gent pretén la felicitat i justícia en aquest món, no en el cel etern sempre promès per acallar les queixes.

L'Espanya que Anson defensa no l'enfonsa el "comunismo internacional" s'enfonsa per ella mateixa, pel seu propi pes.

El cristianisme, catolicisme a Espanya, salvant molt honroses excepcions trobades sempre en les bases de l'Església, no ha impulsat mai la llibertat i la justícia, es contenta aconseguint una classe mitja inculta i passiva, que aclami al Papa, santifiqui les festes, es meravelli pels miracles, no mengi carn els divendres de quaresma, elevi cants celestials, con-servi la família basada en l'autoritat inquestionable del pare, cap sagrat, a qui dona i fills han d'oïre i guardar respecte, obliga a conviure sense amor. Anson reclama la censura dels medis de comunicació, demana que se'ns amagi la realitat, reprimeixi les opinions, se'ns neguin les més petites parcel·les de llibertat personal ingerint fins i tot en la vida privada. Exigeix que s'augmenti l'important sector de l'educació que monopolitza l'Església elevand les ja considerables subvencions. Anson requeria autodisciplina a tothom, prohibiria el plaer, la bellesa, l'alegria...

Aquest no és el món on desitgem viure, i no volem que quatre il·luminats ens imposin. I si aquesta és l'Espanya cristiana que vostès defensen, fan molt més per descriristianitzar-la que totes les conspiracions del "comunismo internacional" juntes.

Sector crític

Luis Maria ANSON

sajes subliminales o abiertos de la prensa, la radio y la televisión, a través también del jijeo incesante de cierta publicidad comercial.

Para descriristianizar España se manipula todo. Se corrompe todo. Todo se zocatea. Confúndese todo. Se arrasan los valores más sagrados. Se rompe en añicos el jarrón antiguo de los principios de derecho público cristiano.

bra antirreligiosa está triunfar. Porque el Cristo crucificado, de Niko se ha hecho realidad fascinada por su pro-ue dijo hace dos mil alma hasta la muer-zad conmigo», le han arne viva, sobre los de las computadoras les. Y han consuma-esos escritores a la distas zorzales que, seducidos otras, s. se han infiltrado nos, en los impre-les, y escriben o ellos para oficiar ión. Es la «quinta proletarianización de la stianización de la

z, escribió Que-cia; de la abun-del vicio, que-erspicaces para el penúltimo de el gran clásico

al comunismo e se construi-mperosa. Las cender la an-s habrá que ción política a las clases sociedad en- Pero tam-er enérgica-la primera hasta la mo. Como nidad vive nta años. tación de vamente la espe-e la vo-perder. longará cciona ión al signo, rojos Oc-contem-ilenaria.

en la Universidad, se la intoxica en los centros culturales, en los ateneos, en el cine, en el teatro, en numerosos men-

FINQUES GALOBARDES

Plaça Catalunya, 5 - Tel. 83.00.47

LLAGOSTERA

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

VENDA DE VIVENDES DE PROTECCIÓ OFICIAL

C/. Constància, 4 - Llagostera

Veniu a informar-vos, US INTERESSA!

ANTIGUITATS "LACUS - ART"

LLAGOSTERA

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

COMERCIAL 26

PLÀSTICS PER A LA CONSTRUCCIÓ

C/. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

SPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

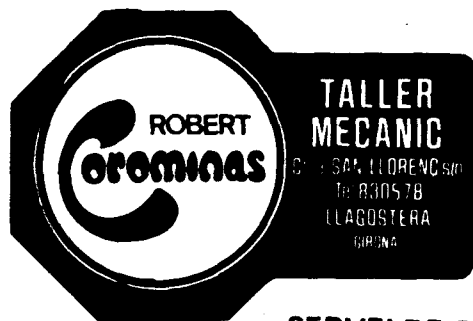
LLAGOSTERA

SMART

M.ª Carmen Pallarés

Angel Guimerà, 26 - Tel. 83.00.42

LLAGOSTERA

SERVEI DE GRUA
PLANXA I PINTURA

Construcciones JOSE Ramirez

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

LA NECESSITAT DE MILLORAR EL NOSTRE ENTORN

Recentment, una aparició del professor Tierno Galvan en un espai televisiu em va impressionar. Sí, em va impressionar.

La seva presència davant les càmares, estava motivada per la posada en marxa del primer tram de depuració de les aigües del Manzanares. Qui hagi deambulat alguns vegada pels marges d'aquest anomenat "aprenent de riu", o el qui, des de lluny, s'han imaginat amb algun realisme, el volum d'aquest ja vell problema de la contaminació del Manzanares, del que tantes vegades ens han arribat noves a través de tots els mitjans de difusió, crec haurien d'haver experimentat en llur sensibilitat un efecte semblant al meu.

El ponderat i il·lustre professor, Batlle de Madrid, va adquirir davant les càmares de televisió, el compromís solemne de convertir aquestes aigües en aptes per a la fauna piscícola, en un plaç relativament curt. Deixant de banda la importància de l'afirmació, amb tota la seva transcendència, de seguida vaig pensar amb els nombrosos "Manzanares" que hi ha al llarg i ample de la nostra geografia, i, especialment en el nostre entorn, amb la greu responsabilitat en la matèria que afecta als Ajuntaments. No és vàlid el desviar les responsabilitats cap a òrgans superiors de l'administració, ni tampoc és admissible que es recorri al subterfugi de la nimietat d'un cas concret, ja que totes les accions corruptes tenen gran importància.

Si algun admirador de la natura es vol aventurar a donar un passeig fins al "Molí d'en Companyó", justament a uns 200 metres per darrera de la masia, hom trobarà una antiga cantera convertida en un llac obert, ple fins les voreres de residus fecals, transportats allà en cubells des de les granges existents en la mateixa propietat. I a pesar de la pudor insuportable que s'adverteix des de bon tros del seu entorn, sembla que ningú s'interessi per això. Però no és aquí tot. Si es segueix caminant uns centenars de metres més avall, cap al sud, hom trobarà la riera Benaula. La que abans era una riera d'aigües netes, amb abundància de peixos i alegres voreres, en altres temps lloc ideal per l'esbarjo i tecs, avui resta convertida en una infecta claveguera. El rec madral que, procedent de "Garça Freda", discorreix pels terrenys de "Can Companyó", "Cal Adroher" i "Mas Sabaté", en desembocar a la Banaula, a uns cent vuitanta metres per sota del "Molí d'en Companyó", solament arrossega aigües residuals amb tota classe de porqueries.

Crec que és hora de què diguem prou. Prou!... que amb el "sacronom" del progrés, s'està destruint el nostre apreciat medi ambient.

No concebeixo el qualificatiu -progrés- si no comporta el millorament de la qualitat de vida, millorament en el seu sentit integral, o sigui: més oxigenat l'aire que respirem, més potable l'aigua que bevem i fem servir, més net i sanejat el nostre entorn, menys adulterats i corromputs els aliments que hem d'ingerir...

Sobre cadascun dels expressats conceptes es podria escriure i permenoritzar llargament, però crec que n'hi ha prou amb consignar los, simplement per intentar, modestament, reclamar l'atenció de què avui el determinant -progrés- és utilitzat, a voltes, per col·lectius o particulars, com "slogan" propagandístic, perseguint uns interessos molt definits i no sempre massa nets.

X. Ventura

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

SUPERMERCAT MERCÈ

Camprodon, 31 - Tel. 83.03.94

Carns i Embotits REMIGI GASCONS

Migdia, 21 - Tel. 83.01.54

Carnisseria M. ESTEVE

Tomàs Boada, 12 - Tel. 83.02.14

Carnisseria MIQUEL

Almogàvars, 13 - Tel. 83.02.99

Articles pel NOU NAT i JOGUINES

Barceloneta, 13 - Tel. 83.03.13

Carns LLUÍS RIBAS

Camprodon, 4

JOAN PARÉS, lampisteria

Jaume I, 8 - Tel. 83.03.28

FRANCESC XIRGU, recader

Tel. 83.01.57

FRANCESC PI, fusteria

Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83.02.22

ENRIC MONTIEL, agència

Calderers, 5 - Tel. 83.03.62

MOBLES SOLER

Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83.00.44

M. DEULOFEU, rostitseria

Donzelles, 31 - Tel. 83.01.77

CLIMENT FRIGOLA, pastisseria

CARBÒNIQUES FUYÀ

P. Romeu, 1 - Tel. 83.06.62

CA L'ANDREU, barberia

Passeig, 5

EDIT - Robes per a la casa

Passeig, 58 - Tel. 83.05.30 - 3

Aquarama SANT ANTONI

Comte Guifré, 21 - Tel. 83.03.21

JAUME FA, lampisteria

LLUIS CAMACHO MORENO, pintura i

decoració - Maïena, 4 - Tel. 83.05.49

SOLEDAT, articles regal i llistes de noces

Panades, 33 - Tel. 83.02.11

ELECTRÒNICS CODOLAR

C/. Camprodon, 11 - Tel. 83.04.77

VILALLONGA - Confeccions

C/. Àngel Guimerà, 24 - Tel. 83.02.55

CAL DEGOLLAT

Telèfon 83.01.29

PETITES OBRES D'ART

Aquest mes, seguint el que estava programat, hem demanat a les classes de 2.ºn d'E.G.B. dels dos col·legis, un conte inventat. Hem triat els que ens han semblat més originals.

Degut a l'edat dels autors (7-8 anys), s'hi troben moltes faltes d'ortografia, construcció, puntuació i castellanismes. Hem corregit només les més imprescindibles perquè es pogués entendre, ja que corregint-ho tot, els contes perderien tot l'encant.

S'ha de fer el Betlem

Erase una vez uns nens que querían fer el belén per nadal peru no era nadal. Peru ells, els nens querian ferlu i sempre lo iban fent peru sempre se les caiguian les figuretes. Peru ells nunca se cançaven nome tant la querian fer antes, que ja s'enfadaron que les pegaron amb pegament i ja no se les han volt a caura. I quan les tenien que quitar no se les quitaben i las tubieron que trancar i quan vinieron una altra vegada tuvieron que comprar unes altres.

Carlos Descayre

S'acosta Nadal

Uns nens eren a fer el pessebre i no tenien moltsa. Van anar a buscar-ne, quan van arribar de buscar-la es van passar tota la tarda "fentel" perquè n'hi faltaven i a l'altre n'hi sobraven, no sabien que passava. Quan van acabar els varen cridar: -Vinga Sònia! Afanya't que hem de sopar.

-Ja vinc, ja vinc!

El pare hi va anar perquè tardava molt. -Sònia, -va dir el pare-, perquè no vens a sopar?-

-Es que em falta fer el pessebre.

-Ja el faràs demà -diu el pare- va anem, corre. Quan era la matinada la Sònia es va aixecar i va fer l'arbre de Nadal, quan el va acabar ja era migdia. Li va quedar perfecte.

Ana Rosa Roca

S'acosta Nadal

Un nen volia que arribés el vint-i-cinc i així podria posar l'arbre. Però no se'n va "enterar" que aquell mateix dia ja ho era fins que li va dir la seva mare. Quan li va dir vinga a agafar diners per comprar figuretes. També podria posar el pessebre i vinga a esperar que vingues la nit per que li portessin els regals els Reis "Magus". També volia fer cagar el Tió. Després ja va començar a posar l'arbre de Nadal i el pessebre. Després vinga a fer cagar el Tió i quan va arribar la nit vinga a dormir.

Oscar L.

S'acosta Nadal

El vint-i-cinc comencen el Nadal. Totes les persones comencen a fer el pessebre. Els pastors ja van a pasturar les ovelles. Els nens estan molt contents i tenen molta alegria. Els ocells ja canten pio, pio, pio...

Els nens van a comprar torrons i xampany. També angels, cabres, vaques, etc. També a passat el caga Tió. Després fan el pessebre amb reis, la rentadora, la Verge, Sant Josep i el Nen Jesús sobre tot. Aquest si que el ficaven. Després anaven a dormir tranquil·lament. Ja s'acabat l'escola per això tenen molt de temps per a fer el pessebre ben bonic i ben maco. Després ells, els nens es desperten a veure que els hi han portat els Reis. Els hi han portat nines, pilotes, torrons, xampany, vi, una bossa i moltes coses més, es clar.

Cati

Els reis

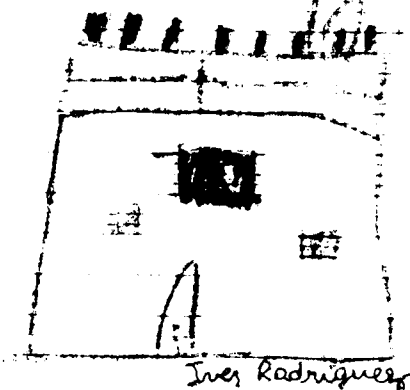
Una vegada hi havia un rei negre, un rei ros i un de blanc. Que van portar, un rellotge, una bossa a un nen, a la seva mare un viso, al seu pare un cotxe, al seu avi una jaqueta, a la seva avia una manta, al seu cosí tres jocs, als seus vint-i-nou amics vint-i-nou pilotes i a la senyoreta un armari.

Carme Portés

El caçador i el conill

Hi havia una vegada un caçador que va anar a caçar. Buscava i no trobava. A la fi va trobar un conill, però no sabia si podia matar-lo, va pensar que si, però el conill ja havia marxat. Es va passar una hora buscant-lo i a la fi el va trobar, però el conill va marxar. El caçador estava molt furiós però no es cansava mai, llavors el conill es va fer el ferit i el caçador s'ho va pensar i ho va descobrir. Llavors va veure un retol, eren aquells que diuen que està prohibit caçar. El caçador va decidir anar a caçar a un altre lloc però li va passar el mateix. Llavors va decidir anar a casa seva i no tornar mai més a caçar. Va decidir fer-se mecanic de cotxes.

Jordi Romo

Conte

I havia un angel que estava en un nuvol i un ocell que estava caminant i l'ocell es va parar i va mirar cap dalt i l'angel va baixar i li va preguntar: que fas aquí sense dir-me ola? i tots dos varen marxar caminant i es varen trobar amb moltes noses i després es varen sentar perquè estaven cansats i varen estar una bona estona fins que es va fer de nit.

Marta Pibernat

Conte

Havia una vegada un gegant que li agradava molt el conill i un dia va anar a caçar. Sino caçava cap conill s'hi estava fins que trobava un conill, però el pobre gegant no podia més i va descansar sota un arbre i després va veure un cavall molt bonic i va pensar: si m'emportare el cavall. I va veure que havia somiat.

Antoni Pareja Calmaesta

Conte: Els barrufets

Hi havia una vegada un país fantàstic hi havia un poble de barrufets i tots feien una gran festa, ballaven, cantaven, i menjaven pastis i el gran barrufet va dir - Ja es fa tard tots al llit. - Hooo!! tan com ens divertiem.

I l'endemà van sentir un gran soroll; era un gallinàsot i va trencar totes les cases i tots els barrufets van viure al bosc.

Joan Soler Deu

Conte: dels reis

Havia una vegada uns reis que portaven juguets als nens i era de nit i els reis passaven per cases. Havien entrat en una casa nova i un nen estava despert i els reis es varen amagar i el nen va veure els reis i els reis varen donar-li un joguet nou i els reis estaven molt contents i el nen estava content també.

Juli Luzón

S'acosta Nadal

Hi havia una vegada uns nens que celebraven el naixement de Jesús. També anaven a fer cagar el Tió perquè els hi caguessin moltes coses. També feien el pessebre i estaven molt contents perquè vinguessin els Reis i els portessin moltes joguines, cuines, nines, cotxes.

Aquí s'acabat la meua història i que passeu un bon Nadal i una festa també molt bé i que mengueu forces turróns i neules. Sabeu el meu nom? Em dic Marta Corominas Basart

Conte

Una vegada hi havia unes nenes que es van escapar de casa seva i van anar al bosc i com que en el bosc les nits eren fredes es van fer un refugi. En Joan va dir: Tinc gana i tu oncle? Jo també anem a veure si trobem menjar. Oncle mira si a dalt de l'arbre hi ha pomes. Mira Joan a sota hi ha un tresor oh, un tresor serem rics i varen ser feliços i varen menjar.

Teo

Conte

Havia una vegada un nen que es deia Jesús i la seva mare es deia verge i el seu marit es deia sant Josep. I es varen anar a egipte i es varen trobar una cova i es varen posar a dins i feia molt de fred a la cova hi havia teranyines i també hi havia forats.

Rosa Parra

La puça i el rei

Hi havia una vegada un rei que tenia el nas vermell i va venir una puça que sempre enganyava al rei, i un dia li va dir la puça: avui hi ha un llop que s'està menjant el menjar. Va cridar als guàrdies, però era mentida, i el rei va dir: aquesta puça m'ha enganyat, ara quan vingui una altre vegada li tallarem el cap, i així va ser. El rei va dir: amagueuse que ara ve la puça i li van tallar el cap, i aquest conte s'ha acabat.

Ives Rodríguez Almeda

El pastor y las ovejas

El pastor un día estaba con sus ovejas. DE pronto oye un lobo y el pastor se asustó. Después fue a ver que pasaba y se le apareció un lobo. Iba detrás de él y se escondió en una cueva y pasó la noche. Por la noche salió y vio la estrella que le condujo al portal de Belén. Allí encontró al Niño Jesús y a sus ovejas.

David Ramírez

La mosca petita

Un dia una mosca era tan petita que no la veien. Un nen com que portava ulleres la va veure i la va matar, però no estava morta perquè tenia fills. Però aquell nen ja era molt gran i al final els seus fills van caure dins un got d'aigua i es van ofegar. Però encara hi havia més mosques i totes alla varen esser bones

Miguel A. Martínez

El Drac i el rei

Hi havia una vegada un rei que es va trobar un drac va dir el rei o quin drac mes macu. Va anar caminant cap a casa diu el rei príncep diu el príncep que vols pare ves a buscar aquell drac ail pare no veus que no tinc arma ja te donare una arma pare pero no tinc cavall ves a la cor i trien un. Va muntar el cavall si si va anar muntanyes amunt o! el drac el va agafar i el va portar a casa el rei estava molt content.

David León Arbat - 7 anys

Conte: El naixement

Hi havia una vegada un nen molt petit que li varen posar per nom Jesús. I a mesura que s'anava fent gran ajudava al seu pare de fuster i aquell nen quan va tenir 33 anys els jueus el escarnien el pegaven i li varen posar una corona d'espines pero ells va castigar. I ell ja ho volia per obrir les portes del cel.

Marta Sague

El circ

Acabava d'arribar el circ. Tots els nens volien anar hi. N'hi havia dos que no hi podien anar perquè no tenien diners. Varen treballar molt i els varen ajudar. A la fi varen començar el circ i els nens no hi varen poder entrar perquè no tenien prous diners. Varen treballar més, però no aconseguien guanyar. Varen treballar més i més i a la fi varen aconseguir diners i després varen poder anar al circ. Va acabar i els nens ho havien passat molt bé.

Tania Viñclas

El mosquito

El mosquito y la mosquita se casaron por la noche a las diez y media. Invitaron a toda la familia y al cura, pero no tenían dinero y el cura les dio cuarenta mil pesetas.

Paco Pedraza Martínez

S'acosta Nadal

Una vegada hi havia una família que eren molt feliços i no tenien de treballar mai. Un dia quan acabaven de berenar varen decidir fer cagar el Tió. El Tió els hi va cagar moltes coses. L'endemà a les set de la tarda el varen anar a veure els Reis i els hi varen agradar molt. La seva mare li va dir: A la nit passaran els REIS. Quan el nen va sentir allò es va posar a saltar de tanta il·lusió.

Isabel Tarines

Collectiu de Redacció

CONCURS CULTURAL INFANTIL

Pensaran alguns: Gràcies a Déu, ho hem aconseguit, per fi...

"EL CARRO" AL PORXO" I "EL RUC" A LA QUADRA

Corresponent al CONCURS CULTURAL INFANTIL, del mes passat, s'ha rebut la bestial quantitat de 2 cartes, 1 de cada Col·legi. Donem com a guanyadora l'enviada per Xavier Selis i Mestres, del Col·legi Lacustària, amb les següents respostes:

1.a.— Ens sabries dir el nom de l'àrbitre del partit d'inauguració del Camp d'Esports? Sr. Martorell.

2.a.— Quin any es posà l'actual rellotge del campanar? Any 1955.

3.a.— Nom del que fou, a Llagostera, l'últim "Jefe d'Estació" del carrilet? Sr. Joan Vall. Ilosera i Funosas.

4.a.— Saps on pertany el racó de la present fotografia?: Arc de Barà (Tarragona)

5.a.— (Incògnita) — Qui són o representen les dues petites figures que es veuen a la paret del campanar que dóna al mirador de sobre la Plaça de la Llibertat?: Dos àrabs. (Aquesta resposta la veiem dubtosa però passi així).

"Senyor" responsable del Butlletí:

—Desitjaria em digués si està joiós de la "MASSIVA" col·laboració i participació en el CONCURS CULTURAL INFANTIL?

—Més o menys com ho pots estar tu, encara que, el mot "massiva" el canviaria per VERGONYOSA; què et sembla, tens algun dubte sobre si és adequada aquesta paraula?; després de donar una fulla, amb les preguntes del Concurs, a cada alumne perquè no hi hagués la petita excusa de dir-nos: com que a casa no compren el Butlletí no ens enterem.

—Batua, així d'entrada, què vol que li digui?; vaja, crec que, per començar, ja s'hi podria posar sense cap mica de reparo.

—Eh que sí? Bé, però... les paraules que podríem posar-hi a continuació, val més guardar-les per nosaltres ja que està sobradament comprovat, és picar ferro fred i podríem caure en la temptació de la perillosa tasca de "picar massa fluix", m'entens xicot?

—De sobres, "senyor" meu. Degut a aquest "èxit" de participació he de donar-li la raó a les seves sospites de fracàs ja manifestades el passat octubre, en encetar novament el Concurs i també el mes passat en dir-me que no me'n fiés massa, per allò de què no teníem necessitat de fer passar "el ruc" a la quadra, doncs era qüestió del començament i que després la cosa seguiria

igual, com sempre, de malament. Ha estat així.

—Si vols que et digui la veritat, jo tot això, ja ho veia venir però com que ets tan tossut i et semblava que, després de 3 mesos de vacances, "el camí" es podria arranjar una miqueta, viatjant "el carro" sense tantes sacsejades, per això et vaig donar llum verda per continuar fent "camí", tot i que et vaig advertir dels entrebancs, te'n recordes?

—Prou que me'n recordo. He d'ajaur'm a l'evidència de la realitat. Sense pensa'm-s'hi més posem "el carro" al porxo i fem passar "el ruc" a la quadra; fora perdre més el temps, malmenar paper miserablement i fer-nos fer, uns i altres, l'imbècil estúpida-ment.

—Sí, sí, fem-ho de seguida i no en parlem més. R.I.P.

—Llàstima; se l'hi havien posat ferradures noves i, en haver-li passat l'estriçol, estava força net.

—Ja veus pel que ha servit tanta feina. Per estar dintre la quadra no és necessari anar tan "dandi".

—Què hi farem. Crec no és culpa nostra. Precisament tenia escrit explicar-li a vostè, quelcom sobre noves obres.

—Obres, dius? No en tinc pas cap notícia. Ull, després d'això, no em donis la nit i el dia plegat, eh?

—No s'espanti, sortosament és una bona nova.

—Menys mal; veja'm explica't.

—Miri, tot i que no hi volen testimonis, sembla ésser que, a no tardar, és té intenció d'afegir al "camí" alguna bona pedra més i, de passada, ampliar la "calzada", o sigui, podria ser si pogués fer uns "arcens" a banda i banda del mateix.

—Caram, em deixes parat!! Així digues que, si no haguéssim hagut de posar "el

ruc" a la quadra, si li convenia reposar una estona, l'hauríem pogut fer passar a la vore-ra del "camí", no?

—Sí, sempre i quan no hagués trepitjat la "continua", eh?

—Home, això per descomptat. D'aquesta manera sí que donaria gust viatjar, però... vols dir que, aquestes millores, no seran fetes per imperi de les circumstàncies i a canvi de retallar quelcom per altra banda?

—Ah, això sí que no ho sé pas. Esperem que no.

—Que Déu t'escolti doncs, hem de tenir present que, si per vestir un Sant en despu-llen un altre, crec que seria mala feina.

—Està clar que sí. Mala feina... mala fei-na. Seria com aquell que volia rentar-se la cara amb una tovallola bruta, no li sembla?

—"Exactus". Però diga'm, per fer aques-tes ampliacions que em parles, es deu ha-ver incrementat la plantilla d'enginyers, a fi de redactar nous projectes, no?

—Oh, no es pensi pas que, si l'ampliació es porta a terme, tota la feina la puguin fer els mateixos; de plegat i a corrents, tampoc.

—Si no és pas això el que vull dir taver-nacle. Precisament és el contrari; és con-venient repartir-la la feina; anar a poc a poc però sense pauses. Això sí, en redactar els projectes, cal tenir en compte l'ordre de les operacions a fer, tal com ja vaig dir el mes passat: primer posar bones pedres, després grava... etc., sinó "miau".

—Vostè sí que és un tirador excel·lent, al primer tret, ha donat a la diana.

—Mira, mentre esperem aquestes enco-ratjadores millores "vials", podries anar a estacar "el ruc" a l'estable.

—Volant... "jefe", ai, vull dir... trotant.

Llorenç Ventura i Sabarí

—fermat curt,

un diumenge de desembre 81—

Motos Jorma 7

Taller dedicat a la reparació i venda de
Motos, Moto-Serres, Motocultors i Bicycles.

C/. Sant Llorenç, s/n.
(darrera Tallers Corominas)

Tel. 83 05 78
LLAGOSTERA

acudits d'en **RAMON**

BON DIA LLAGOSTERA

En altres ocasions ja s'havia denunciat d'aquest AJUNTAMENT el procediment de fer i aplicar les LLEIS en detriment sempre de les "classes populars" i ara de nou haig de tornar-hi perquè els veïns del POBLE facin atenció.

Aquest cas és més despòtic encara que d'altres anvers aquesta "classes socials" més baixa o sigui la "classe treballadora"... RESUMINT:

Aquest AJUNTAMENT com d'altres, com tots, porta a terme la redistribució de les "taxes fiscals" sobre vehicles. A la meua manera d'entendre no crec que aquest procediment sigui el més adient, ja que prima als vehicles de les persones amb més recursos econòmics.

M'explicaré... es basen aquest Srs. que estan exents d'aquest increment els que tenen o paguen LLICÈNCIA FISCAL i adueixen que els hi han incrementat amb molt, amb un tant per cent molt elevat i això és cert, en alguns casos s'ha incrementat molt, però no parlen de què fa vint anys que no s'havia tocat i que aquesta dita LLICÈNCIA FISCAL estava congelada, a més no crec que tingui

res a veure una cosa amb l'altra, el que sí crec és que a furgonetes, camionetes i altres vehicles aquesta taxa o increment no els afectarà, aleshores a qui afectarà... a aquell que del vehicle no en treu cap profit, a aquell que no té un "comerç o indústria" a qui el té per als seus desplaçaments de treball i que li costa diners del seu sou.

I mirant la premsa ens donarem compte que en els altres POBLES i CIUTATS on s'ha dut a terme aquest increment s'ha fet "proporcionalment" sense cap tipus de discriminació... aquí no... aquí es diferent... aquí tota la POLÍTICA MUNICIPAL s'aplica per afavorir els mateixos que ens "governen" amb alguna excepció i amb aquest cas és molt clar. Amb aquest i amb d'altres com és el dels "GUALS o VADOS". No és el mateix aquell Sr. que té un "GUAL o VADO" de, posem per cas, tres metres que aquell que el té de deu o més metres, però aquí i ara sí... a l'hora de pagar és el mateix i ens podem preguntar ja: Qui és que té aquests "GUALS o VADOS"? -No són ells!

Estem veient dia a dia i molt clar els LLAGOSTERENCs, que aquests Srs. que volien i prometien "FER

POBLE" el que volen i pretenen és fer el seu de POBLE. Sempre per davant dels "interessos particulars" als de la COMUNITAT, perquè no els importa el POBLE de tots, per a ells el negoci és el negoci i el demés són TRONS.

Jo no sé que van pensar els LLAGOSTERENCs a l'hora de donar el seu "VOT", no m'ho explico encara a hores d'ara.

Que pensaven que ens solucionarien els problemes aquests Srs. diguem-ne CONVERGENTS o que es van presentar amb aquesta "candidatura" i que molt bé es podien presentar amb qualsevol d'altra... indubtablement... sempre de DRETA com més cap a la DRETA millor?

Ja sabem, ho sabem tots, que la "campanya" va ésser bruta... i ho continua essent, van enganyar a una part considerable del POBLE, als indecisos, i els continuen enganyant, ens enganyeu a tots, o sigui "la majoria".

Poso un "toc d'atenció" a tots els veïns d'aquest MUNICIPI... Molta cura a l'hora de donar el "VOT" i això sí, a "VOTAR" tothom en especial la "classe treballadora".

Cantaclar

COMERCIAL LLAGOSTERA

Articles Puericultura

Joguines últims models

Bicicletes, accessoris i reparacions

C/. Comte Guifré, 8

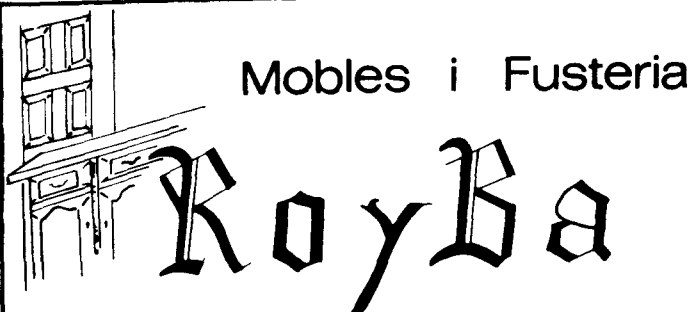
LLAGOSTERA

construcció de xalets
pressupostos
adobs

Telèfon 83 04 22

LLAGOSTERA

J. Bagudanch - J. Rodríguez

C/. Barcelona, 5

LLAGOSTERA

EPI

RESTAURANT
BAR - FRANKFURT

ENTREPANS - CARNS A LA BRASA
PLATS COMBINATS

MENU DEL DIA: 300 Ptes.

temps i COSES

INVENTORS

NITU XEL

Diuen que ja quan nasqué féu un gest estrany. Es quedà rígid. La manota semblava cercar el caparró. I la llevadora —la senyora “Lolita”— féu un esgarip:

—Aquest noi serà militar!

L'àvia, però, refutà severa:

—Serà taper com tots els de casa, senyora Lolita!

Potser l'encertaren una mica cada una. Doncs Nitú Xel, si bé el presentem ara com un aprenent de catorze anys de la botiga d'en Gracià Figueres, serva bastantes coses que s'adiuen amb la profecia de la ja traspasada d'aquest món, senyora Lolita.

Va sempre encarquerat. El seu pas és rítmic. Té un caràcter: autoritari, mandonejant. Quasi no coneix amics. Les seves hores de vaga són per sortir al camp ras i amb l'ajuda de llapis i paper, encimbellat en qualsevol turó dibuixa estratègies d'atac o defensa, segons convingui, d'aquelles per ell vistes fortalesees... que són les cases humils de la pobralla. Quan torna a casa, una canya o un bastó repenjat a l'espatlla esquerra, serà el fusell de la lluita desfilada militar.

En llurs diversions infantivols començà a despuntar la inventiva, que més tard donaria fruits esplendorosos. Recordem que en el joc de “lladres i guàrdies” era corrent anar provist entre d'altres armes, del tira-taps. Consistia en una branca de saüquer, que tenia per dintre un mànec molt ben ajustat. Tirant fort despedia un tap de suro a poca distància que feia més gràcia que mal. Nitú, però s'enginyà un mecanisme a base de gomes velles i filferros primets, que llençaven el tap amb triple força i quaranta vegades més de mal. Doncs el projectil —el tap— era reforçat amb pedrots entafonats entre el suro. Més tard usà també el perdigó si bé també fou un èxit, un bon dispar que per poc si buida un ull del noi del metge l'hi costà una repassada del seu pare que quasi féu la pau amb el de l'ull del vailet.

Tots els inventors, els grans genis de la Humanitat han sortit d'una base senzilla per a trobar el decisiu encimbellament. Nitú Xel sortí del tira-taps.

Del saüquer foradat. De la branca foradada. Bé. Sí. Assentem aquest principi. Ara, guardem proporcions i engrandim. No volguem ja la branca. Prenem una soca. Foradem-la. Reforcem la potència de les molles i, què resultarà? Que podrem multiplicar la potència del dispar. I si tenim la soca, les molles poderoses i seguretat de tir, no podrem fer-nos alhora amb un canó de fusta...?

Costà molt i molt. Algunes nits la mare en pujar l'escala del dormitori solia dir-li:

—Nitú! Apa, home, ja n'hi ha prou per avui...

I si era el pare:

—Deixa't ja de bogeries, noi! Mireu que a can Sidro Xel fer canons...!

I reia. Allò de sempre. La manca de cultura científica. Però el xicot excurçava feina perquè volia estrenar l'invent per la Festa Major. Volia ensenyar al senyor Cristià —el mestre del poble— l'informe que tenia escrit i que dirigia a les autoritats superiors, demostrant amb xifres matemàtiques l'estalvi que representava proveir a l'Exèrcit amb canons de fusta en comptes dels metalls tradicionals. Milions i milions de pessetes. Alhora que facilitat d'adquirir la matèria prima. (Demonstrava que, a més del saüquer podia servir el cirerer, el vern i el pollancre).

Així arribem a la Festa Major. El gran dia. El dia D, com es diu ara, Nitú Xel ho té tot preparat. Al canó l'hi ha donat una bona capa de vernís. La munició espera l'última revista: draps vells, pólvora, un grapat de paper, una metxa, metralla a base de ferro rovellat i algun totxo per a omplir. Les molles engreixades amb oli distret del rebost... Somriu. Respira fonsament. Comença, senyors, el definitiu recompte enrera abans del dispar: Vint... Dinou... Divuit... Disset... Setze... Quinze...

Teníem d'haver dit que l'enginyer artiller està emplaçat en la cambra d'estudi i laboratori de Nitú. Que la boca del canó està encarada a l'envà de totxana que separa la casa seva de la d'en Tià Fonoll. Que aquest, és un bon home, però l'hi sobra mal geni. Que tampoc s'ha demostrat mai si això està renyit amb el culte a la bona menja. Que tampoc se l'hi podia negar el dret a que no tenint

fills, hagués convidat a dinar a dues nebodes de Girona. Que el radar de les aletes del bigotàs de Tià Fonoll feia estona detectaven la flairota de l'arròs —el seu deliri— que feia el darrer xuc-xuc en la cassola que remenava la Ció, l'esposa fidel. Que mentre el recompte de Nitú Xel s'escurçava, l'arròs d'en Tià més acabava l'aigua...

I ara, senyors, un instant de reflexió: Els grans moments històrics, si un vol trobar-les, tots tingueren la seva falla. Perdonem el foc del vagó de tren a Edison, perquè més tard ens donà la llum incandescent. Qui sap el nostre heroi on hauria arribat, si aquell arròs no hagués acabat l'aigua del tot en el moment que la veu emocionada de Nitú Xel no hagués esgotat també els segons que faltaven per l'hora H...!

Fou llavors quan Tià Fonoll aspirant amb delectació sibarítica els fums de la cassola que portava amb exagerada precaució, tenia de ser llavors, repetim, que un tro horrorós sotregà la casa entera. Que totxanes, paperassa i draps fumejant saltaren arreu. Un pudor insuportable de socarrim, de fum espès i negre embolcallà a l'home, a la cassola, a la pobre Ció, i a les nebodes de Girona. Que passats uns segons d'impossible reacció permeté veure la grandiositat del desastre: En Tià Fonoll, esterniat a terra amb el cap dintre l'atuell. Les dones, desmaiades. La paret, reventada. Els veïns, cridant a foc i a somatent. La gent del carrer, volant a la recerca de segur refugi. Fins el coix Marçal posà la directa i gas a fons a la cama de fusta...

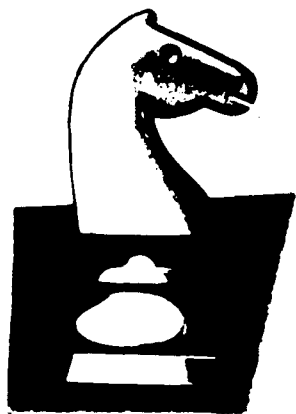
De cop, es sentí un crit. Un crit tan fort, potser com la canonada fatal. Era en Tià que tot llepant-se els bigotis de grans d'arròs i talls de conill, només encertà a dir:

—Nitú Xel...!

I prenent un gaiato que trobà a mà, sortí al carrer com emportat per mil dimonis i amb ganes de matar pintades als ulls ennegrits de socarri-mada carbonissa...

Però l'inventor del canó de fusta, ben preparat físicament pels seus exercicis militars, qui sap on parava...

ESPORTS

CAMPIONAT D'ESCACS "TRÒPIC-CAFÈ"

Per iniciativa i patrocini del "Tròpic-Cafè", i organitzat pel C. A. D. Pascual Carbó, ha començat aquest campionat amb la participació de catorze jugadors: J. Fontanals, Fernando González, J. Vila, Robert Pascual, J. Raurich, J. Carbó, J. Salvador, Pompeio Pascual, A. Rovira, C. Soto, Andreu Ventura, S. Masnou, Jaume Ventura i G. González.

Es juga pel sistema de lliga a una sola volta, a les 10 de la nit del dilluns o dijous de cada setmana, al local del "Tròpic-Cafè".

Fins aquest moment s'han portat a terme les següents partides:

16 de novembre:

G. González-J. Ventura	0-1
Fontanals-S. Masnou	0-1
F. González-A. Ventura	1-0
J. Vila-C. Soto	0-1
J. Carbó-J. Salvador	1-0
R. Pascual-A. Rovira	0-1
J. Raurich-P. Pascual	Aplaçada

23 de novembre:

J. Ventura-J. Salvador	1-0
P. Pascual-J. Carbó	Aplaçada
A. Rovira-J. Raurich	1-0
C. Soto-R. Pascual	1/2-1/2
A. Ventura-J. Vila	0-1
S. Masnou-F. González	1/2-1/2
G. González-J. Fontanals	1-0

30 de novembre:				
J. Fontanals-J. Ventura	0-1	J. Raurich-C. Soto	0-1	
F. González-G. González	0-1	P. Pascual-A. Rovira	1-0	(adelantada)
J. Vila-S. Masnou	1-0	J. Carbó-A. Rovira	Aplaçada	
R. Pascual-A. Ventura	1-0	J. Salvador-P. Pascual	Aplaçada	

En aquest moment la classificació queda així:

	Jugats	Guany.	Emp.	Perd.	Punts
1.- J. Ventura	3	3	0	0	3
2.- C. Soto	3	2	1	0	2'5
3.- A. Rovira	3	2	0	1	2
4.- J. Vila	3	2	0	1	2
5.- G. González	3	2	0	1	2
6.- F. González	3	1	1	1	1'5
7.- S. Masnou	3	1	1	1	1'5
8.- R. Pascual	3	1	1	1	1'5
9.- J. Carbó	1	1	0	0	1
10.- P. Pascual	1	1	0	0	1
11.- J. Raurich	2	0	0	2	0
12.- J. Salvador	2	0	0	2	0
13.- A. Ventura	3	0	0	3	0
14.- J. Fontanals	3	0	0	3	0

D'aquestes partides n'hem seleccionat aquesta miniatura per la seva bellesa i interès:

Blanques: J. Fontanals

Negres: Jaume Ventura

1.- P 4 R, P 4 A D 2.- C 3 A R, P 3 R
3.- P 3 A D, P 4 D

El blanc planteja la variant Alapin. Am la jugada del negre quedarà plantejada una defensa francesa.

4.-P 5 R, C 3 A D 5.- P 4 D, P x P
6.-P x P, D 3 C D 7.- C 3 A D, CR 2 R
8.-P 3 C R ! ? (és millor 8.-P3DT, A2D; 9.-A2R, P3TR;
10.-O-O i el blanc té avantatge d'espai)

9.- A 5 C D ! ? A 5 C D 10.- A x C j, P x A
11.- P 4 C R, C 2 R 12.- O - O P x A D ! ?
(era millor O-O) 13.- C 4 T D ! D 2 A D
14.- P 3 T D, A 4 T D 15.- C x P, A 3 D C

16.- D 4 T D j,
(amb P4CD el joc es desenvolupa cap a les mateixes variants de la partida, en la qual el joc anava cap a uns indrets molt complicats)

(millor que A 2 D ?)

16.- C 3 A D !
17.- P 4 C D, O - O

18.- A 3 R, P 3 A R !
(subtil jugada que posa en evidència el dèbil centre blanc)

19.- T D 1 A D, P x P

20.- C x P ? (amb 20.-C5C, PxP! el blanc queda en una posició sense possibilitat de defensa).

FUTBOL

Els darrers partits, afermen el que ja diguérem el mes de novembre en aquestes ratlles referent al bon moment de forma del primer equip. Cal recordar que en vuit partits, sense perdre'n cap, s'han aconseguit catorze dels setze punts disputats. Del que es tracta ara, és de mantenir aquest nivell tècnic i físic per tal d'assolir el primer lloc de la classificació que ocupa l'Amer. Tot i que aquest equip és força bo i ens porta quatre punts d'avantatge, el seu joc i potencial esportiu no són superiors als nostres. Amb tot, el que dóna més confiança a l'hora d'analitzar les pròpies possibilitats, és el fet de què l'equip i la junta no es troben sols, car l'afecció pel futbol local ha crescut molt en els darrers temps i això es reflexa en l'assistència als partits i en- sems en els resultats.

Els juvenils duen una temporada amb força regularitat i els infantils sembla que s'han decidit a quedar primers del seu grup ja que ocupen el tercer lloc de la classificació a quatre punts del primer i dos partits menys que la resta dels classificats.

TERCERA CATEGORIA REGIONAL

15-11-81

Llagostera - Bonmatí 2-0

22-11-81

Vidreres - Llagostera 2-2

29-11-81

Llagostera - Sant Pere de Tordera 6-0

6-12-81

San Ponce - Llagostera 1-8

JUVENILS

15-11-81

Lloret - Llagostera 0-5

22-11-81

Llagostera - Arbúcies 1-3

29-11-81

Blanes A - Llagostera - Ajornat

6-12-81

Llagostera - Sant Hilari 2-5

INFANTILS

7-11-81

Llagostera - Blanes 6-2

14-11-81

Tossa - Llagostera 1-1

21-11-81

Llagostera - Riudarenes 4-0

5-12-81

Hostalric - Llagostera 1-0

HOQUEI PATINS

El passat diumenge, 22 de novembre, l'equip juvenil va desplaçar-se a Figueres. El partit va ésser disputat amb no massa encert, però malgrat que no s'ha aconseguit trobar una línia de joc i rendiment, el resultat fou favorable als nostres jugadors: 3 a 8. Cal remarcar que va debutar com a porter en Josep Buch i que l'estona que va jugar va demostrar bones maneres.

Per altra part l'equip infantil també va jugar amb el Figueres A, equip molt fort i preparat, amb jugadors que porten 2 i 3 anys a la categoria. El resultat fou desfavorable per a nosaltres: 5 a 3.

El dia 29, a la nostra pista, l'equip juvenil ens oferí un bon partit, principalment a la primera part, amb un ritme engrescador, guanyant clarament al Cassà per 4 a 1. Això ens demostra que quan el contrari porta jugadors d'una edat semblant als nostres, l'equip llagosterenc se'n pot sortir.

Esperem disfrutar molt la propera temporada. Però... com sempre cal esforç, entrenament, ganes... i recolzament per part del públic.

Els equips estan integrats per:

JUVENILS.— Porters: J. Verdalet, J. Buch. Jugadors de pista: Ll. Nuell, E. Vert, J. Casas, J. Rigau, J. Ll. Postigo i H. Soler.

INFANTILS.— Porter: M. Moreno. Jugadors de pista: M. Ace-ro, J. Puig, D. Rodas, J. Pujol i J. Martínez.

BASQUET JUNIOR FEMENÍ

Hem acabat la primera volta del campionat i els resultats aconseguits a partir dels últims que publicàrem en aquestes pàgines han estat:

CB Llagostera, 29 - CB Guíxols, 26
Pere Rosselló, 31 - CB Llagostera 49
CB Llagostera - Puma Sant Josep
(Suspès)

UD Calonge, 16 - CB Llagostera, 34

Després d'aquestes confrontacions estem en els llocs centrals de la classificació.

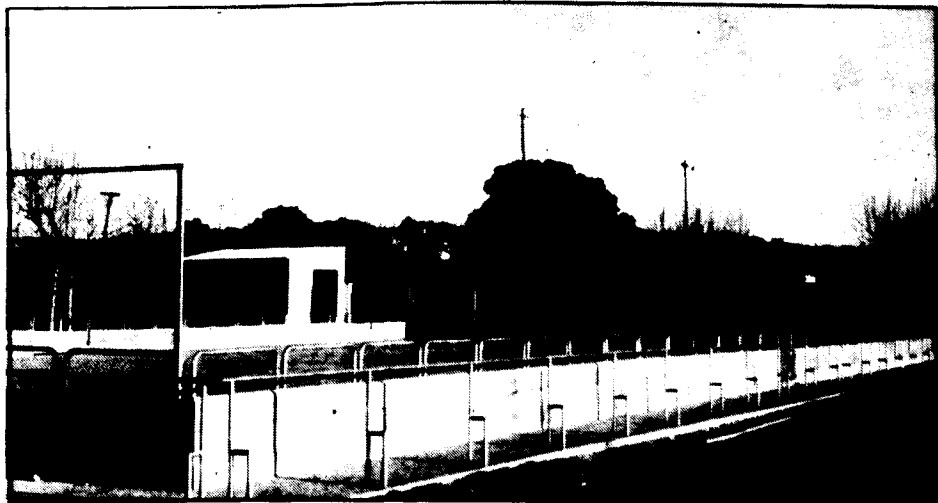
**LLIGA PROVINCIAL
D'HANDBOL**

Llagostera, 11 - UE Figueres, 24
Handbol Guíxols, 30 - Llagostera,
16

Llagostera, 21 - Sarrià Esportiu, 30
Llagostera, 20 - C.R.E.C. Santa
Cristina, 16

Pere Rosselló, 22 - Llagostera, 11
Llagostera, 8 - UE Sarrià, 46

Com podeu veure continuem amb els resultats adversos i estem a l'últim lloc de la classificació.

El dia 27 s'inaugura la pista poliesportiva. En el moment de confeccionar aquestes pàgines no coneixem el programa amb exactitud, però sabem que hi hauran diversos actes i confrontacions esportives.

ni mar, ni muntanya...

EL TEMPS

Quin tema de conversa hi ha més emprat que el temps? : Que si fa fred, que si no en fa,... —que si aquesta calor no s'havia vist mai,... —que si no plou no sé pas com ho farem,... etc. etc. El cas és que parlar del temps és un comentari a l'abast de tothom, i que per norma no sol ésser motiu de polèmica, com altres assumptes (política, futbol...) potser perquè al capdavant, fins avui (*), poc es pot influenciar en el seu natural desenvolupament, com no sigui protegir-se de les seves inclemències o gaudir dels seus favors.

En una xerrada, fa pocs dies, vam observar que la climatologia no està seguint el ritme que les quatre estacions tradicionals ens tenien acostumats. De fet la nostra terra és una zona de temperatures força equilibrades, sense alteracions extremes. És allò de ni molt fred, ni molta calor. Com sempre, navegant entre el dubte i la realitat.

Uns fets a tenir en compte, fan que hom desitgi molt més el sol, i per tant la calor, que el fred. El sol és vitalitat, força, vida, claror, és astre i estel. El sol, també és, ja de molts anys en el nostre país, un medi per "guanyar bo-

nes divises", que d'un període ençà, ja no són gaire bones, perquè la pesseta es compra molt barata a tot Europa. Qüestions de l'economia de mercat...

El fred espanta una mica a tothom, imposa gran respecte, pel que calen previsions per a combatre'l. Una molt agradable és disposar d'una llar de foc i poder contemplar les flames guspirejant roentes de passió encesa, amb la ment extraviada amb una companyia amistosa, o divagant en solitari pels camins llibertaris de la imaginació.

La intenció d'aquest comentari era parlar de les estacions, ara que sembla que el clima tampoc ens acompanya, que fa mal temps a l'estiu, que no plou a la tardor, que no neva per Nadal, que la pluja d'abril ja no val per mil. —És que el temps no té lògica, és incontro-
lable, és lliure!

Jo, no sé ben bé per quins motius, voldria però posar-lo en el seu lloc (?). Que a l'estiu fes calor per als banyistes, turistes i les divises. Que la tardor segueixi essent l'època melangiosa de colors ocres, de passetjos, de fulles que cauen per tornar a néixer. Que l'hivern sigui fred, però no cruel, i que ens por-

ti alguna nevada, que no ho deixi tot a la muntanya. Que la primavera...: —què es pot dir d'aquest cicle viu i eufòric, el temps del verd, sobretot els camps de blat i el creixement dels cultius, prats i boscos,... —Les Primaveres Lliures, dins la meua particular mitologia, ha estat un dels objectius més perseguit i més frustrant (recordem el maig del 68 a París, la "Primavera" de Praga, la revolució dels clavells a Portugal,...). La primavera potser és l'únic període de l'any que possibilita canviar quelcom,... perquè al capdavant tot... val més que ho deixem.

El temps, o un tema diari de conversa, i de divagació, i de realitat. Però encara no plou.

Joan Ventura i Brugulat

(*) Val a dir que el temps també es manipula, com és el cas dels petards per trencar tempestes, o els nord-americans que desvien els tifons cap a les costes de Mèxic, per citar algun exemple.

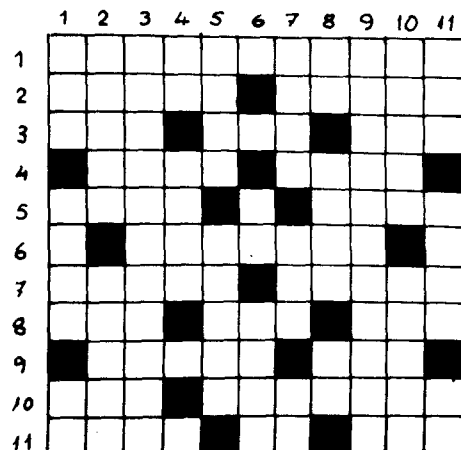
MOTS ENCREUATS

HORITZONTALS:

1.— Actes propis de persones xafarderes. 2.— Pedra preciosa. Establiment. 3.— (Al revés) De color fosc tirant a negre. Partícula elèctrica. Ser superior. 4.— Coure treballat. (Al revés) Riu de l'Alt Empordà. 5.— Deixat de banda. Decret del Tsar. 6.— Trist, corferit. 7.— Xerrola. Drecera. 8.— (Al revés) Espai de temps. Nascut. Òrgan de l'olfacte. 9.— Boda. Manca d'acció. 10.— (Al revés) Corrent d'aigua. Pertanyent al terratrèmol. 11.— Memorable. Vocal repetida. Burro.

VERTICALS:

1.— (Repetit) A poc a poc. Província de l'Aragó. Interjecció que denota opressió. 2.— Planta gramínia. Traç prim i continu. 3.— Que fabriquen. 4.— Pronom. (Al revés) Objecte inanimat. 5.— Fruit del cep. Menudes, petites. 6.— Primera nota musical. Continent. 7.— Volcà de l'illa de Sicília. Rata. Saludable. 8.— Res. Cavall que tira guitzes. Arbre de la família de les ulinàcies. 9.— Reactància deguda a l'autoinducció d'un circuit. 10.— Tumor blanc. Dit d'allò que no pertany als clergues. 11.— Antic terme d'Osona. Solament. Vocals.

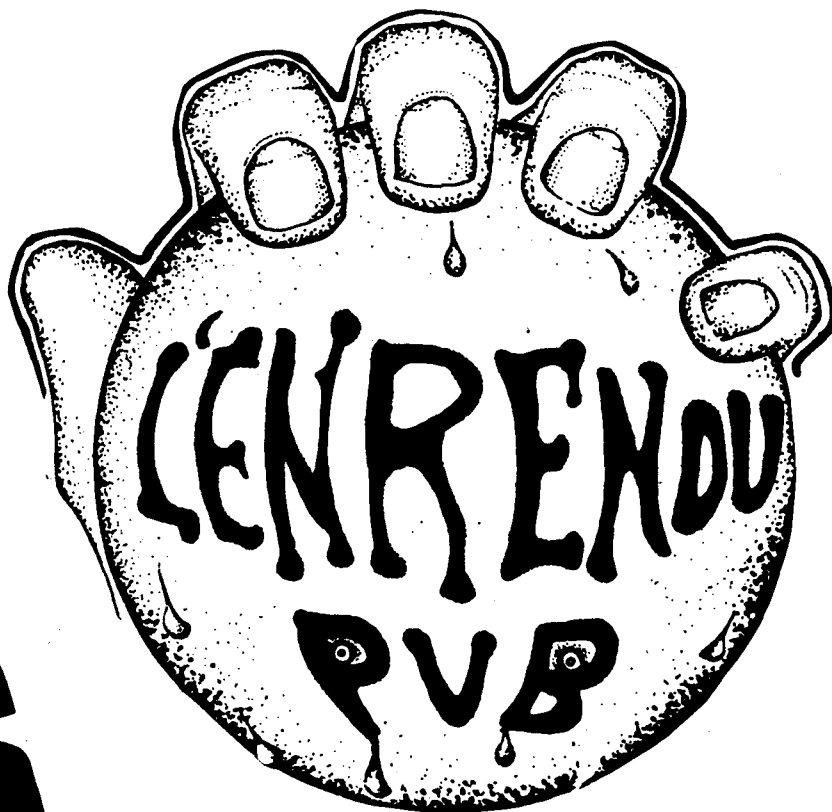
SOLUCIÓ AL NÚM. 11

HORITZONTALS.— 1.— Horitzontal. 2.— Olesa. Suada. 3.— MLI. Nus. MLI. 4.— Èxit. Alba. 5.— Prim. P. Loca. 6.— O. Nasprar. N. 7.— sexnl. Àries. 8.— Tro. Cop. Nia. 9.— Altar. iaX. 10.— Gra. Maridar. 11.— Gita. La Amo.

VERTICALS.— 1.— Hom. Post. GG. 2.— Oller. Erari. 3.— Reixinxolat. 4.— Is. Iman. T.A. 5.— Tant. sicaM. 6.— Z. U.PP. Oral. 7.— Ossa. Rap. II. 8.— Nu. Llar. II. 9.— Tamborinada. 10.— adlaC. Eixam. 11.— Lai. Ansa. Ro.

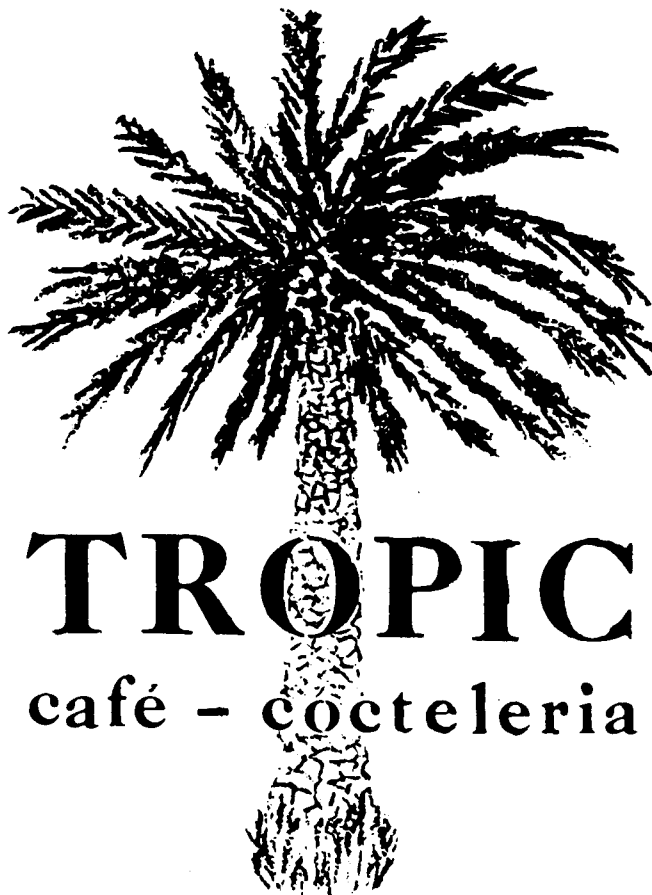

bones festes

Esperem que
aquest Any Nou
us meresquem
la mateixa
confiança que
ens heu dispensat
fins ara.

LLAGOSTERA
Tel. 83 00 64

TROPIC
café - cocteleria

